EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 01 12
COM(2021) 4 final

ANNEX

PRIEDAS

prie

Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos ekonominės erdvės susitarimu įsteigtame EEE jungtiniame komitete, dėl EEE susitarimo 10 protokolo dėl tikrinimų ir formalumų, susijusių su prekių gabenimu, supaprastinimo IIa skyriaus ir I bei II priedų pakeitimo

PRIEDAS

Dok. Nr. 20/00862-1

Bylos Nr. 20/00862

EEE JUNGTINIO KOMITETO SPRENDIMAS

Nr. […]

[…]

kuriuo iš dalies keičiamas EEE susitarimo 10 protokolas 10 dėl tikrinimų ir formalumų, susijusių su prekių gabenimu, supaprastinimo

EEE JUNGTINIS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos ekonominės erdvės susitarimą (toliau – EEE susitarimas), ypač į jo 98 straipsnį,

kadangi:

(1) atitinkamos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą[1], ir Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas[2], nuostatos pakeistos atitinkamomis 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas[3], 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos[4], ir 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės[5], nuostatomis;

(2) Europos Sąjungos teisės aktai, kuriais reglamentuojamos muitinės įgyvendinamos saugumo priemonės buvo iš dalies pakeisti, visų pirma 2019 m. gruodžio 13 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2019/2151[6], kuriuo nustatoma darbo programa, susijusi su Sąjungos muitinės kodekse numatytų elektroninių sistemų kūrimu ir diegimu;

(3) siekiant užtikrinti lygiavertį saugumo lygį, EEE susitarimo 10 protokolo nuostatos turi būti suderintos su Europos Sąjungos teisės aktų pakeitimais;

---

1 OL L 302, 1992 10 19, p. 1.
2 OL L 253, 1993 10 11, p. 1.
3 OL L 269, 2013 10 10, p. 1.
4 OL L 343, 2015 12 29, p. 1.
5 OL L 343, 2015 12 29, p. 558.
6 OL L 325, 2019 12 16, p. 168.

(4) EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 154/2018[7] į Susitarimą įtrauktas 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)[8];

(5) šis EEE jungtinio komiteto sprendimas neturėtų būti taikomas Islandijai ir Lichtenšteinui. Tačiau, priėmus naują sprendimą, jis šioms valstybėms galėtų būti taikomas;

(6) todėl EEE susitarimo 10 protokolas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Susitarimo 10 protokolas iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta šio sprendimo priede.

2 straipsnis

(1) Šis sprendimas įsigalioja ..., jei pateikti visi pranešimai pagal EEE susitarimo 103 straipsnio 1 dalį*. Jis taikomas nuo 2021 m. kovo 15 d.

(2) Kol bus gauti 1 dalyje nurodyti pranešimai, Europos Sąjunga ir Norvegija šį sprendimą laikinai taiko nuo 2021 m. kovo 15 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* EEE skyriuje ir EEE priede.

Priimta Briuselyje

EEE jungtinio komiteto vardu

Pirmininkas

EEE jungtinio komiteto
Sekretoriai

[7] OL L 183, 2018 7 19, p. 23.

[8] OL L 119, 2016 5 4, p. 1.

* [Konstitucinių reikalavimų nenurodyta.] [Konstituciniai reikalavimai nurodyti.]

PRIEDAS

1. 10 protokolo IIa skyriaus (MUITINĖS ĮGYVENDINAMOS SAUGUMO PRIEMONĖS) 9a–9g straipsniai pakeičiami taip:

„IIa SKYRIUS

MUITINĖS ĮGYVENDINAMOS SAUGUMO PRIEMONĖS

9a straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje:

a) rizika – tikėtinumas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, vežamų tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimu, išvežimu, tranzitu, perkrovimu, galutiniu vartojimu ir į laisvą apyvartą neišleistų prekių laikymu, ir to įvykio padariniai, dėl kurių iškiltų grėsmė Susitariančiųjų Šalių saugumui bei saugai, visuomenės sveikatai, aplinkai arba vartotojams;

b) rizikos valdymas – sistemingas rizikos nustatymas ir visų rizikos poveikiui riboti būtinų priemonių įgyvendinimas. Jis apima tokią veiklą kaip duomenų ir informacijos rinkimas, rizikos analizė ir vertinimas, veiksmų parinkimas ir taikymas, reguliari proceso ir jo rezultatų stebėsena bei peržiūra, grindžiamos Susitariančiųjų Šalių ar tarptautiniu lygmeniu nustatytais šaltiniais bei strategijomis;

c) korespondencija – laiškai, atvirukai, aklųjų raštu parašyti laiškai ir spaudiniai, neapmokestinami importo ar eksporto muitu;

d) skubi siunta – siunta, kurią siunčia arba už kurią atsako subjektas, teikiantis kompleksines paslaugas, kurias sudaro greitas ir (arba) per nustatytą laiką atliekamas siuntinių surinkimas, vežimas, muitinis įforminimas ir pristatymas, kai visą šių paslaugų teikimo laiką sekama, kurioje vietoje yra siuntos, ir vykdoma jų priežiūra;

e) pašto siuntoje esančios prekės – pašto siuntinyje arba pakuotėje esančios prekės, išskyrus korespondenciją, kurias veža arba už kurių vežimą atsako Susitariančiojoje Šalyje įsisteigęs pašto paslaugų teikėjas, jos paskirtas teikti tarptautines paslaugas pagal 1984 m. liepos 10 d. vadovaujant Jungtinių Tautų Organizacijai priimtą Pasaulinės pašto sąjungos konvenciją, ir kurios vežamos pagal tos konvencijos nuostatas;

f) muitinės deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia pageidavimą, kad prekėms būtų įforminta tam tikra muitinės procedūra, atitinkamais atvejais nurodydamas ir konkrečius jos taikymo būdus;

g) laikinojo saugojimo deklaracija – nustatytu būdu atliekamas nustatytos formos veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia, kad prekės yra laikinai saugomos.

9b straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl saugumo ir saugos

1. Susitariančiosios šalys įsipareigoja parengti ir taikyti šiame skyriuje nustatytas muitinės įgyvendinamas saugumo priemones iš trečiųjų šalių ir į trečiąsias šalis vežamoms prekėms ir taip užtikrinti vienodą saugumo ir saugos lygį prie savo išorės sienų.

2. Šiame skyriuje nustatytų muitinės įgyvendinamų saugumo priemonių Susitariančiosios Šalys netaiko prekių vežimui tarp jų muitų teritorijų.

3. Susitariančiosios Šalys tarpusavyje konsultuojasi prieš sudarydamos bet kokį susitarimą su trečiąja šalimi tose srityse, kurias apima šio skyriaus nuostatos, siekdamos užtikrinti suderinamumą su šiuo susitarimu, ypač jei siūlomame sudaryti susitarime yra nuostatų, kuriomis nukrypstama nuo šiame skyriuje nustatytų muitinės įgyvendinamų saugumo priemonių.

9c straipsnis

Išankstinės prekių įvežimo ir išvežimo deklaracijos

1. Į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas iš trečiųjų šalių įvežamos prekės, išskyrus prekes, vežamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per jų muitų teritorijoms priklausančius teritorinius vandenis ar oro erdvę be sustojimo šiose teritorijose, saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais turi būti deklaruotos įvežimo bendrojoje deklaracijoje.

2. Iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų į trečiąsias šalis išvežamos prekės, išskyrus prekes, vežamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per jų muitų teritorijoms priklausančius teritorinius vandenis ar oro erdvę be sustojimo šiose teritorijose, saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais turi būti deklaruotos išvežimo bendrojoje deklaracijoje.

3. Įvežimo arba išvežimo bendroji deklaracija pateikiama prieš įvežant prekes į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas arba prieš išvežant prekes iš jų muitų teritorijų.

4. Kai dėl prekių, įvežamų į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas arba išvežamų iš jų muitų teritorijų, yra privaloma pateikti įvežimo arba išvežimo bendrąją deklaraciją, tačiau ši deklaracija nėra pateikta, vienas iš 5 ar 6 dalyje nurodytų asmenų nedelsdamas pateikia tokią deklaraciją arba, jei leidžia muitinė, vietoj jos pateikia muitinės deklaraciją arba laikinojo saugojimo deklaraciją, kurioje pateikiami bent tie duomenys, kuriuos privaloma pateikti įvežimo arba išvežimo bendrojoje deklaracijoje. Tokiomis aplinkybėmis muitinė tų prekių rizikos analizę saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais atlieka remdamasi muitinės deklaracija arba laikinojo saugojimo deklaracija.

5. Kiekviena Susitariančioji Šalis nustato už išvežimo bendrųjų deklaracijų pateikimą atsakingus asmenis ir nurodo institucijas, kompetentingas priimti tas deklaracijas.

6. Įvežimo bendrąją deklaraciją pateikia vežėjas.

Nepaisant vežėjo pareigų, įvežimo bendrąją deklaraciją gali vietoj jo pateikti vienas iš šių asmenų:

(a) importuotojas, prekių gavėjas ar kitas asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia vežėjas;

(b) bet kuris asmuo, kuris gali pirmajai įvežimo muitinės įstaigai pateikti atitinkamas prekes arba užtikrinti, kad jos būtų jai pateiktos.

Konkrečiais atvejais, kai iš pirmoje pastraipoje nurodytų asmenų neįmanoma gauti visų įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų, reikalingų rizikos analizei atlikti saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais, gali būti reikalaujama, kad juos pateiktų kiti asmenys, kurie turi tuos duomenis ir atitinkamas teises juos pateikti.

Kiekvienas įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis pateikiantis asmuo yra atsakingas už savo pateiktus duomenis.

7. Nukrypstant nuo 6 dalies, iki I priedo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos įdiegimo datų kiekviena Susitariančioji Šalis nustato asmenis, kurie privalo pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją, ir jos pateikimo, su ja susijusios informacijos mainų bei prašymo ją pakeisti ir (arba) pripažinti negaliojančia priemones.

8. Susitariančiųjų Šalių muitinės gali apibrėžti atvejus, kuriais muitinės deklaracija arba laikinojo saugojimo deklaracija gali būti naudojama kaip įvežimo ar išvežimo bendroji deklaracija, jeigu:

(a) muitinės deklaracijoje arba laikinojo saugojimo deklaracijoje yra pateikti visi įvežimo ar išvežimo bendrojoje deklaracijoje privalomi pateikti duomenys, ir

(b) pakaitinė deklaracija pateikiama iki termino, per kurį reikia kompetentingai muitinės įstaigai pateikti įvežimo ar išvežimo bendrąją deklaraciją, pabaigos.

9. Susitarimo I priede nustatyta:

– su įvežimo bendrąja deklaracija susijusi elektroninė sistema,

– įvežimo ir išvežimo bendrųjų deklaracijų forma ir duomenys,

– išimtys, kurias taikant atleidžiama nuo pareigos pateikti įvežimo ar išvežimo bendrąją deklaraciją,

– įvežimo ar išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo vieta,

– įvežimo ar išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo terminai,

– techninės nuostatos dėl elektroninių sistemų, kuriomis naudojamasi teikiant įvežimo bendrąją deklaraciją,

– finansavimo nuostatos, susijusios su atsakomybe, įsipareigojimais ir lūkesčiais dėl „Importo kontrolės sistemos 2“ įdiegimo ir veikimo,

– kitos šio straipsnio taikymui užtikrinti būtinos nuostatos.

9d straipsnis

Įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas

1. Susitariančioji Šalis saugumo tikslais pagal šio susitarimo II priede nustatytus kriterijus suteikia įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusą bet kuriam ekonominių operacijų vykdytojui, įsisteigusiam jos muitų teritorijoje.

Įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas naudojasi palankesnėmis su saugumu susijusio muitinio tikrinimo sąlygomis.

Vienos Susitariančiosios Šalies suteiktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas yra kitos Susitariančiosios Šalies pripažįstamas laikantis 2 dalyje nustatytų taisyklių ir sąlygų ir nedarant poveikio muitiniams tikrinimams, visų pirma, kai įgyvendinami susitarimai su trečiosiomis šalimis, kuriuose numatyta įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statuso abipusio pripažinimo tvarka.

2. Susitarimo II priede nustatyta:

– įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo taisyklės ir visų pirma šio statuso suteikimo kriterijai ir jų taikymo sąlygos,

– palankesnių sąlygų, kuriomis leidžiama naudotis, pobūdis,

– įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimo sustabdymo, pripažinimo negaliojančiu ir atšaukimo taisyklės,

– informacijos apie įgaliotuosius ekonominių operacijų vykdytojus mainų tarp Susitariančiųjų Šalių tvarka,

– kitos šiam straipsniui taikyti būtinos priemonės.

9e straipsnis

Su saugumu ir sauga susijęs muitinis tikrinimas ir su saugumu ir sauga susijęs rizikos valdymas

1. Su saugumu ir sauga susijęs muitinis tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, visų pirma grindžiamas rizikos analize, kuri atliekama naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką ir parengti priemones jai neutralizuoti, remiantis Susitariančiųjų Šalių nustatytais kriterijais.

2. Su saugumu ir sauga susijęs muitinis tikrinimas atliekamas pagal bendrą rizikos valdymo schemą, grindžiamą informacijos apie riziką ir rizikos analizės rezultatų mainais tarp Susitariančiųjų Šalių muitinių. Norvegijos muitinė, dalyvaudama 2a skyriaus 9h straipsnio 4 dalyje nurodyto Muitinės kodekso komiteto darbe, padeda nustatyti bendrus rizikos kriterijus ir standartus, tikrinimo priemones ir prioritetines tikrinimo sritis, susijusias su įvežimo ir išvežimo bendrųjų deklaracijų duomenimis. Tikrinimas remiantis tokia informacija ir kriterijais yra atliekamas nedarant poveikio kitoms muitinio tikrinimo procedūroms.

3. Susitariančiosios Šalys naudojasi bendra rizikos valdymo sistema su rizika susijusios informacijos, informacijos apie bendrų rizikos kriterijų ir standartų, bendrų prioritetinių tikrinimo sričių ir muitinio krizių valdymo įgyvendinimą, taip pat rizikos analizės ir tikrinimų rezultatų mainams vykdyti.

4. Susitariančiosios Šalys pripažįsta viena kitos su saugumu ir sauga susijusių rizikos valdymo sistemų lygiavertiškumą.

5. EEE jungtinis komitetas tvirtina bet kokias kitas šiam straipsniui taikyti būtinas priemones.

9f straipsnis

Muitinės įgyvendinamų saugumo priemonių stebėsena

1. Jungtinis komitetas nustato, kaip Susitariančiosios Šalys turi stebėti šio skyriaus įgyvendinimą ir tikrinti, kaip laikomasi jo ir šio susitarimo priedų nuostatų.

2. 1 dalyje nurodyta stebėsena gali būti vykdoma:

– reguliariai vertinant šio skyriaus įgyvendinimą ir visų pirma muitinės įgyvendinamų saugumo priemonių lygiavertiškumą,

– atliekant peržiūrą, kuria siekiama nustatyti, kaip būtų galima pagerinti šio skyriaus taikymą arba pakeisti jo nuostatas, kad būtų geriau pasiekti jo tikslai,

– organizuojant abiejų Susitariančiųjų Šalių specialistų teminius posėdžius ir administracinių procedūrų auditus, įskaitant tikrinamuosius vizitus vietoje.

3. Jungtinis komitetas užtikrina, kad priemonėmis, kurių imamasi pagal šį straipsnį, nebūtų pažeistos ekonominių operacijų vykdytojų teisės.

9g straipsnis

Profesinės paslapties ir asmens duomenų apsauga

Informacijai, kurios mainus Susitariančiosios Šalys vykdo taikydamos šiame skyriuje numatytas priemones, taikoma profesinės paslapties ir asmens duomenų apsauga, kaip nustatyta atitinkamuose informaciją gaunančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje taikomuose teisės aktuose.

Visų pirma ši informacija negali būti toliau perduodama kitiems asmenims nei informaciją gaunančios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos, o šios institucijos negali tos informacijos naudoti kitais nei šiame susitarime numatytais tikslais.“

2. Susitarimo 10 protokolo I PRIEDAS pakeičiamas taip:

„I PRIEDAS

ĮVEŽIMO IR IŠVEŽIMO BENDROSIOS DEKLARACIJOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮVEŽIMO BENDROJI DEKLARACIJA

1 straipsnis

Su įvežimo bendrosiomis deklaracijomis susijusi elektroninė sistema

1. Elektroninė „Importo kontrolės sistema 2“ (ICS2) naudojama:

(a) teikiant, apdorojant ir saugant įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenis ir kitą informaciją, susijusią su tomis deklaracijomis, su rizikos analize, kurią muitinė atlieka saugumui ir saugai, įskaitant aviacijos saugumą, užtikrinti, ir su priemonėmis, kurių turi būti imamasi remiantis tos analizės rezultatais;

(b) keičiantis informacija, susijusia su įvežimo bendrosios deklaracijos duomenimis ir įvežimo bendrųjų deklaracijų rizikos analizės rezultatais, su kita informacija, kurios reikia tai rizikos analizei atlikti, ir su priemonėmis, kurių turi būti imamasi remiantis rizikos analizės rezultatais, įskaitant rekomendacijas dėl tikrinimo vietų ir tikrinimo rezultatų;

(c) keičiantis informacija, kurios reikia bendrų saugos ir saugumo rizikos kriterijų ir standartų, tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių įgyvendinimui stebėti ir vertinti.

2. Šiame priede nurodytos etapais diegiamos elektroninės sistemos kūrimo ir versijų diegimo datos yra datos, nustatytos Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2019/2151 priede nurodytame „SMK importo kontrolės sistemos 2“ (ICS2) projekte[9].

[9] ICS2 1 versijos diegimo laikotarpis – nuo 2021 m. kovo 15 d. iki 2021 m. spalio 1 d.; ICS2 2 versijos diegimo laikotarpis – nuo 2023 m. kovo 1 d. iki 2023 m. spalio 2 d.; ICS2 3 versijos diegimo laikotarpis – nuo 2024 m. kovo 1 d. iki 2024 m. spalio 1 d.
2019 m. gruodžio 13 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/2151, kuriuo nustatoma darbo programa, susijusi su Sąjungos muitinės kodekse numatytų elektroninių sistemų kūrimu ir diegimu (OL L 325, 2019 12 16, p. 168).

Susitariančiosios šalys turėtų būti tuo pačiu metu pasirengusios pradėti taikyti kiekvieną sistemos versiją jos diegimo laikotarpio pradžioje. Be to, manydamos esant tikslinga, Susitariančiosios Šalys gali leisti ekonominių operacijų vykdytojams prie sistemos prisijungti palaipsniui, iki nustatyto kiekvienos versijos diegimo laikotarpio pabaigos. Susitariančiosios šalys savo interneto svetainėse skelbia galutinius terminus ir nurodymus ekonominių operacijų vykdytojams.

3. Ekonominių operacijų vykdytojai įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims teikti, apdoroti ir saugoti, prašymams šias deklaracijas taisyti ir pripažinti negaliojančiomis teikti ir susijusios informacijos mainams su muitine vykdyti naudojasi bendru Susitariančiųjų Šalių sutarimu sukurta darniąja verslininko sąsaja.

4. Susitariančiųjų Šalių muitinės gali leisti pateikti įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis naudojantis komercinėmis, uostų ar transporto informacinėmis sistemomis, jei tose sistemose pateikiami reikiami duomenys ir tie duomenys yra prieinami per 7 straipsnyje nurodytus terminus.

2 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos forma ir turinys

1. Įvežimo bendrojoje deklaracijoje ir pranešime apie jūrų laivo ar orlaivio atvykimą pateikiami šiose Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446[10] B priedo skiltyse nurodyti duomenys:

(a) F10–F16;

(b) F20–F33;

(c) F40–F45;

(d) F50 ir F51;

(e) G2.

Įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys turi atitikti Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447[11] B priede nustatytus su atitinkamais formatais, kodais ir pasikartojimų skaičiumi susijusius reikalavimus ir turi būti rengiami atsižvelgiant į tuose prieduose pateiktas pastabas.

2. Įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis gali pateikti skirtingi asmenys daugiau nei vienu duomenų rinkiniu.

3. Prašymai taisyti arba pripažinti negaliojančia įvežimo bendrąją deklaraciją arba jos duomenis teikiami naudojantis 1 dalyje nurodyta elektronine sistema.

Kai taisyti arba pripažinti negaliojančiais įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis prašo skirtingi asmenys, kiekvienam iš tų asmenų leidžiama teikti prašymus tik dėl jo pateiktų duomenų taisymo ar pripažinimo negaliojančiais.

---

[10] 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015 12 29, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) xxx (OL L ..., ..., p. ...).

[11] 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) xxx (OL L ..., ..., p. ...).

4. Įvežimo bendrąją deklaraciją įregistravusi Susitariančiosios Šalies muitinė nedelsdama praneša prašymą taisyti ar pripažinti negaliojančiais duomenis pateikusiam asmeniui apie savo sprendimą tą prašymą įregistruoti arba atmesti.

Tais atvejais, kai prašymą taisyti arba pripažinti negaliojančiais įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis pateikia ne vežėjas, o kitas asmuo, muitinė apie minėtą sprendimą informuoja ir vežėją, jeigu jis paprašė būti apie tai informuojamas ir turi prieigą prie 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos.

5. Pagal Susitarimo 9c straipsnio 8 dalį, Susitariančiosios Šalys gali iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos sistemos 3 versijos įdiegimo datos atlikti su saugumu ir sauga susijusią rizikos analizę remdamosi tranzito deklaracija, pateikta Naujojoje kompiuterizuotoje tranzito sistemoje (NCTS) pagal Konvenciją dėl bendrosios tranzito procedūros[12], įskaitant su rizikos analize susijusios informacijos apie jūrų, vidaus vandenų, kelių ir geležinkelių transportu vežamas prekes mainus tarp dalyvaujančių Susitariančiųjų Šalių. NCTS yra elektroninė sistema, sudaranti sąlygas Susitariančiosioms Šalims, taip pat Susitariančiosioms Šalims ir ekonominių operacijų vykdytojams palaikyti tarpusavio ryšį siekiant pateikti muitinės tranzito deklaraciją, įskaitant visus įvežimo ar išvežimo bendrojoje deklaracijoje privalomus pateikti duomenis ir su tomis prekėmis susijusius pranešimus.

Prieš šio priedo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos sistemos 3 versijos įdiegimą Susitariančiosios Šalys įvertina, ar muitinės po tos datos gali toliau atlikti rizikos analizę remdamosi NCTS pateikta tranzito deklaracija, kurioje pateikti įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys[13], ir, jei reikia, atitinkamai pakeičia šį susitarimą.

3 straipsnis

Atleidimas nuo pareigos pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją

1. Nereikalaujama pateikti šių prekių įvežimo bendrosios deklaracijos:

(a) elektros energijos;

(b) vamzdynais įvežamų prekių;

(c) korespondencijai;

(d) pašto siuntose esančioms prekėms:

(1) kai pašto siuntos vežamos oro transportu ir galutinė jų paskirties vieta yra Susitariančiojoje Šalyje – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 1 versijos įdiegimo datos;

(2) kai pašto siuntos vežamos oro transportu ir galutinė jų paskirties vieta yra trečiojoje šalyje arba trečiojoje teritorijoje – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos;

[12] 1987 m. gegužės 20 d. Europos ekonominės bendrijos, Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Islandijos Respublikos, Norvegijos Karalystės, Švedijos Karalystės ir Šveicarijos Konfederacijos konvencija dėl bendrosios tranzito procedūros (OL L 226, 1987 8 13, p. 2, įskaitant ankstesnius ir būsimus jos pakeitimus, dėl kurių susitaria tos konvencijos Jungtinis komitetas).

[13] NCTS yra naujovinama, kad apimtų naujus saugumo reikalavimus, nustatytus 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/632 (OL L 111, 2019 4 25, p. 54). NCTS laipsniško atnaujinimo eiga yra nustatyta Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2019/2151 priede.

(3) kai pašto siuntos vežamos jūrų, vidaus vandenų, kelių arba geležinkelių transportu – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 3 versijos įdiegimo datos;

(e) prekių, dėl kurių pagal Susitariančiųjų Šalių nustatytas taisykles leidžiama pateikti žodinę muitinės deklaraciją arba kurias leidžiama deklaruoti paprasčiausiai kertant sieną, jeigu jos nėra vežamos pagal vežimo sutartį;

(f) keleivių asmeniniame bagaže vežamų prekių;

(g) prekių, vežamų su ATA ar CPD knygelėmis, jeigu jos nėra vežamos pagal vežimo sutartį;

(h) prekių, kurioms taikomas atleidimas nuo muitų pagal 1961 m. balandžio 18 d. Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių, 1963 m. balandžio 24 d. Vienos konvenciją dėl konsulinių santykių, kitas konvencijas dėl konsulinių funkcijų arba 1969 m. gruodžio 16 d. Niujorko konvenciją dėl specialiųjų misijų;

(i) ginklų ir karinės įrangos, kuriuos į vienos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritoriją įveža už jos teritorijos karinę gynybą atsakingos institucijos kariniu transportu arba tik kariuomenės institucijų naudojamu transportu;

(j) toliau nurodytų prekių, į vienos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritoriją įvežamų tiesiai iš jūrinių įrenginių, kuriuos eksploatuoja vienos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijoje įsisteigęs asmuo:

(1) prekių, kurios tuose jūriniuose įrenginiuose sumontuotos juos statant, remontuojant, atliekant jų techninę priežiūrą ar rekonstrukciją;

(2) prekių, panaudotų tiems jūriniams įrenginiams įrengti;

(3) kitų tuose jūriniuose įrenginiuose naudojamų ar vartojamų prekių atsargų;

(4) nepavojingų atliekų iš tų jūrinių įrenginių;

(k) siuntose esančių prekių, kurių tikroji vertė neviršija 22 EUR, jeigu muitinė, susitarusi su ekonominių operacijų vykdytoju, sutinka atlikti rizikos analizę remdamasi ekonominių operacijų vykdytojo naudojamoje sistemoje esama arba jos teikiama informacija, tokia tvarka:

(1) kai prekės vežamos oro transportu skubiose siuntose – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 1 versijos įdiegimo datos;

(2) kai prekės vežamos oro transportu kitose nei pašto ar skubiose siuntose – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos;

(3) kai prekės vežamos jūrų, vidaus vandenų, kelių ar geležinkelių transportu – iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 3 versijos įdiegimo datos;

(l) prekių, gabenamų su NATO 302-ąja forma, nustatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties Šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso, arba su ES 302-ąja forma, apibrėžta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 1 straipsnio 51 punkte;

(m) prekių, įvežamų į vieną iš Susitariančiųjų Šalių iš Seutos ir Meliljos, Helgolando, San Marino Respublikos, Vatikano Miesto Valstybės, Livinjo savivaldybės ir Šveicarijos muitų teritorijos Zamnauno ir Sampvoiro eksklavų;

(n) šių laivuose ir orlaiviuose esančių prekių:

(1) prekių, kurios tiekiamos ketinant jas sumontuoti kaip tų laivų ir orlaivių dalis ar reikmenis;

(2) prekių, kurios būtinos tų laivų ar orlaivių variklių, mechanizmų ir kitos įrangos veikimui užtikrinti;

(3) laivuose ir orlaiviuose vartoti arba parduoti skirtų maisto produktų ir kitų prekių;

(o) jūrų žvejybos ir kitų produktų, sužvejotų jūroje Susitariančiųjų Šalių žvejybos laivais už jų muitų teritorijų;

(p) laivų, įplaukiančių į vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritorinius vandenis, kurių vienintelis tikslas yra pasikrauti atsargas neprisijungiant prie uosto įrenginių, ir juose vežamų prekių;

(q) namų apyvokos daiktų, apibrėžtų atitinkamų Susitariančiųjų Šalių teisės aktuose, jei jie nėra vežami pagal vežimo sutartį.

2. Įvežimo bendrosios deklaracijos nereikalaujama pateikti tais atvejais, kurie numatyti tarptautiniame susitarime dėl saugumo, Susitariančiosios Šalies ir trečiosios šalies sudarytame laikantis Susitarimo 9b straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos.

3. Įvežimo bendrosios deklaracijos nereikalaujama pateikti tais atvejais, kai prekės laikinai išvežamos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų jas vežant iš vienos tose muitų teritorijose esančios vietos į kitą jūrų arba oro transportu ir nesustojant jokioje trečiojoje šalyje.

4 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo vieta

1. Įvežimo bendroji deklaracija pateikiama muitinės įstaigai, kompetentingai atlikti muitinės priežiūrą vienos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijoje esančioje prekes vežančios transporto priemonės atvykimo arba, kai taikoma, numatomo atvykimo iš trečiosios šalies ar trečiosios teritorijos vietoje (toliau – pirmoji įvežimo muitinės įstaiga).

2. Kai teikiant įvežimo bendrąją deklaraciją pateikiamas daugiau kaip vienas duomenų rinkinys arba minimalus duomenų rinkinys, asmuo, teikiantis dalinį ar minimalų duomenų rinkinį, pateikia jį tai muitinės įstaigai, kuri, jo žiniomis, turėtų būti pirmoji įvežimo muitinės įstaiga. Jei tas asmuo nežino, į kurią Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų vietą prekes vežanti transporto priemonė turėtų atvykti pirmiausia, pirmoji įvežimo muitinės įstaiga gali būti nustatoma pagal vietą, į kurią tos prekės siunčiamos.

3. Susitariančiųjų šalių muitinės gali leisti, kad įvežimo bendroji deklaracija būtų pateikta kitai muitinės įstaigai, jeigu pastaroji nedelsdama perduoda reikiamus duomenis arba užtikrina, kad tie duomenys būtų elektroniniu būdu prieinami pirmajai įvežimo muitinės įstaigai.

5 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos registracija

1. Muitinė gautus jai teikiamus įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis kiekvieną kartą užregistruoja, nedelsdama praneša deklarantui arba jo atstovui apie registraciją ir tam asmeniui praneša pateiktų duomenų pagrindinį registracijos numerį (MRN) ir registracijos datą.

2. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos muitinė apie registraciją nedelsdama informuoja vežėją, jei jis paprašė būti apie tai informuojamas ir turi prieigą prie tos elektroninės sistemos, kurioje įvežimo bendrąją deklaraciją pateikė kitas asmuo nei vežėjas.

6 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimas

Jeigu netaikomas joks atleidimas nuo pareigos pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją pagal Susitarimo 10 straipsnį ir šio priedo 3 straipsnį, įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys pateikiami tokia tvarka:

(a) dėl oro transportu vežamų prekių:

(1) skubių siuntų vežėjai dėl visų siuntų teikia minimalų duomenų rinkinį nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 1 versijos įdiegimo datos;

(2) pašto paslaugų teikėjai dėl visų siuntų, kurių galutinė paskirties vieta yra Susitariančioji Šalis, teikia minimalų duomenų rinkinį nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 1 versijos įdiegimo datos;

(3) vienas arba daugiau duomenų rinkinių pateikiami naudojantis 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta elektronine sistema nuo tos sistemos 2 versijos įdiegimo datos;

(b) dėl jūrų, vidaus vandenų, kelių ir geležinkelių transportu vežamų prekių vienas arba daugiau duomenų rinkinių pateikiami naudojantis 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta elektronine sistema nuo tos sistemos 3 versijos įdiegimo datos.

7 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo terminai

1. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos jūrų transportu, įvežimo bendroji deklaracija pateikiama laikantis šių terminų:

(a) gabenant krovinius konteineriais, išskyrus atvejus, kai taikomas c arba d punktas, – likus ne mažiau kaip 24 valandoms iki prekių pakrovimo į laivą, kuriuo jos bus įvežtos į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas;

(b) gabenant birius arba palaidus krovinius, išskyrus atvejus, kai taikomas c arba d punktas, – likus ne mažiau kaip keturioms valandoms iki laivo atvykimo į pirmąjį įvežimo į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas uostą;

(c) likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki laivo atvykimo į pirmąjį įvežimo į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas uostą, jeigu prekės įvežamos iš kurios nors iš šių vietų:

(1) Grenlandijos;

(2) Farerų Salų;

(3) Islandijos;

(4) Baltijos jūros, Šiaurės jūros, Juodosios jūros ir Vidužemio jūros uostų;

(5) visų Maroko uostų;

(d) gabenant prekes tarp teritorijos, nepriklausančios Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijoms, ir Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų salų, Madeiros ar Kanarų

salų, kai kelionė trunka trumpiau nei 24 valandas, išskyrus atvejus, kai taikomas c punktas, – likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki atvykimo į pirmąjį įvežimo į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas uostą.

2. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos oro transportu, visi įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys pateikiami kuo greičiau ir bet kuriuo atveju laikantis šių terminų:

(a) skrydžių, kurie trunka mažiau negu keturias valandas, atveju – iki faktinio orlaivio išvykimo;

(b) kitų skrydžių atveju – likus ne mažiau kaip keturioms valandoms iki orlaivio atvykimo į pirmąjį Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esantį oro uostą.

3. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 1 versijos įdiegimo datos pašto paslaugų teikėjai ir skubių siuntų vežėjai kuo greičiau ir ne vėliau kaip prieš pat prekių pakrovimą į orlaivį, kuriuo jos bus įvežtos į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas, pateikia bent minimalų įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų rinkinį.

4. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos ekonominių operacijų vykdytojai, išskyrus pašto paslaugų teikėjus ir skubių siuntų vežėjus, kuo greičiau ir ne vėliau kaip prieš pat prekių pakrovimą į orlaivį, kuriuo jos bus įvežtos į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas, pateikia bent minimalų įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų rinkinį.

5. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos, jei iki 3 ir 4 dalyse nurodytų terminų pateikiamas tik minimalus įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys, kiti duomenys pateikiami laikantis 2 dalyje nurodytų terminų.

6. Iki 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos minimalus įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys, pateiktas pagal 3 dalį, laikomas išsamia įvežimo bendrąja deklaracija, kai prekės įvežamos pašto siuntose, kurių galutinė paskirties vieta yra Susitariančiojoje Šalyje, ir kai įvežamos skubios siuntos su prekėmis, kurių tikroji vertė neviršija 22 EUR.

7. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos geležinkelių transportu, įvežimo bendroji deklaracija pateikiama laikantis šių terminų:

(a) jei traukinio reisas nuo paskutinės trečiojoje šalyje esančios traukinio formavimo stoties iki pirmosios įvežimo muitinės įstaigos trunka mažiau nei dvi valandas – likus ne mažiau kaip vienai valandai iki prekių atvežimo į vietą, kurios priežiūra priklauso tos muitinės įstaigos kompetencijai;

(b) visais kitais atvejais – likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki prekių atvežimo į vietą, kurios priežiūra priklauso pirmosios įvežimo muitinės įstaigos kompetencijai.

8. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos kelių transportu, įvežimo bendroji deklaracija pateikiama likus ne mažiau kaip valandai iki prekių atvežimo į vietą, kurios priežiūra priklauso pirmosios įvežimo muitinės įstaigos kompetencijai.

9. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos vidaus vandenų transportu, įvežimo bendroji deklaracija pateikiama likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki prekių atvežimo į vietą, kurios priežiūra priklauso pirmosios įvežimo muitinės įstaigos kompetencijai.

10. Kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos transporto priemone, kuri pati vežama aktyviąja transporto priemone, įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo terminas yra aktyviajai transporto priemonei taikomas terminas.

11. 1–10 dalyse nurodyti terminai netaikomi *force majeure* atveju.

12. Laikantis Susitarimo 9b straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, 1–10 dalyse nurodyti terminai netaikomi, jeigu Susitariančiosios Šalies su trečiosiomis šalimis sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose dėl saugumo yra nustatyta kitaip.

8 straipsnis

Su saugumu ir sauga susijusi rizikos analizė ir su saugumu ir sauga susijęs muitinis tikrinimas dėl įvežimo bendrųjų deklaracijų

1. Rizikos analizė turi būti atlikta iki prekių atvežimo į pirmąją įvežimo muitinės įstaigą su sąlyga, kad įvežimo bendroji deklaracija buvo pateikta laikantis 7 straipsnyje nustatytų terminų, nebent nustatyta kokia nors rizika arba reikia atlikti papildomą rizikos analizę.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, kai prekės į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas įvežamos oro transportu, pirmoji rizikos analizė atliekama kuo greičiau, kai tik gaunamas minimalus įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys, nurodytas 7 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

2. Pirmoji įvežimo muitinės įstaiga atlieka rizikos analizę saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais po to, kai naudojantis 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta elektronine sistema apsikeičiama šia informacija:

(a) iškart po registracijos pirmoji įvežimo muitinės įstaiga užtikrina, kad įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys būtų prieinami juose nurodytoms Susitariančiųjų Šalių muitinėms, taip pat toms Susitariančiųjų Šalių muitinėms, kurios elektroninėje sistemoje yra užregistravusios su saugumo ir saugos rizika susijusią informaciją, atitinkančią tos įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis;

(b) laikydamosi 7 straipsnyje nustatytų terminų, a punkte nurodytos Susitariančiųjų Šalių muitinės atlieka rizikos analizę saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais ir, jeigu nustato riziką, užtikrina analizės rezultatų prieinamumą pirmajai įvežimo muitinės įstaigai;

(c) pirmoji įvežimo muitinės įstaiga atsižvelgia į a punkte nurodytų Susitariančiųjų Šalių muitinių pateiktą informaciją apie rizikos analizės rezultatus baigdama atlikti rizikos analizę;

(d) pirmoji įvežimo muitinės įstaiga užtikrina baigtos atlikti rizikos analizės rezultatų prieinamumą Susitariančiųjų Šalių muitinėms, padėjusioms atlikti rizikos analizę, ir muitinėms, kurios yra potencialiai susijusios su atitinkamų prekių gabenimu;

(e) pirmoji įvežimo muitinės įstaiga apie baigtą atlikti rizikos analizę informuoja toliau nurodytus asmenis, jei jie paprašė būti apie tai informuojami ir turi prieigą prie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos:

– deklarantui arba jo atstovui;

– vežėjui, jei jis nėra deklarantas ar deklaranto atstovas.

3. Jeigu pirmajai įvežimo muitinės įstaigai reikia daugiau informacijos apie įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis rizikos analizei atlikti, analizė baigiama atlikti po to, kai ta informacija pateikiama.

Šiuo tikslu pirmoji įvežimo muitinės įstaiga paprašo tos informacijos iš įvežimo bendrąją deklaraciją pateikusio asmens arba atitinkamais atvejais iš įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis pateikusio asmens. Tais atvejais, kai tas asmuo nėra vežėjas, pirmoji įvežimo muitinės įstaiga informuoja vežėją, jei jis paprašė būti apie tai informuojamas ir turi prieigą prie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos.

4. Jei pirmoji įvežimo muitinės įstaiga turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad oro transportu įvežamos prekės gali kelti didelį pavojų aviacijos saugumui, ji pareikalauja, kad siunta prieš pakraunant į orlaivį, skrendantį į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas, būtų patikrinta kaip didelės rizikos krovinys ir paštas pagal EEE susitarimo XIII priedo I dalies VI punkto 66h ir 66hf straipsnius, kuriais nustatomos išsamios bendrųjų pagrindinių aviacijos saugumo standartų įgyvendinimo priemonės.

Pirmoji įvežimo muitinės įstaiga apie tai praneša toliau nurodytiems asmenims, jei jie turi prieigą prie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos:

(a) deklarantui arba jo atstovui;

(b) vežėjui, jei jis nėra deklarantas ar deklaranto atstovas.

Gavęs pranešimą, įvežimo bendrąją deklaraciją pateikęs asmuo arba atitinkamais atvejais įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis pateikęs asmuo pateikia pirmajai įvežimo muitinės įstaigai to tikrinimo rezultatus ir visą kitą susijusią aktualią informaciją. Rizikos analizė baigiama atlikti tik gavus tą informaciją.

5. Jei pirmoji įvežimo muitinės įstaiga turi pagrįstų priežasčių manyti, kad oro transportu vežamos prekės arba 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti jūrų transportu konteineriais gabenami kroviniai gali kelti tokį didelį pavojų saugumui ir saugai, kad reikėtų nedelsiant imtis veiksmų, ji nurodo nekrauti tų prekių į atitinkamą transporto priemonę.

Pirmoji įvežimo muitinės įstaiga apie tai praneša toliau nurodytiems asmenims, jei jie turi prieigą prie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos:

(a) deklarantui arba jo atstovui;

(b) vežėjui, jei jis nėra deklarantas ar deklaranto atstovas.

Toks pranešimas pateikiamas iškart, kai tik nustatoma atitinkama rizika, o 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų jūrų transportu konteineriais gabenamų krovinių atveju – ne vėliau kaip per 24 valandas nuo tada, kai vežėjas gauna įvežimo bendrąją deklaraciją arba atitinkamais atvejais įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis.

Pirmoji įvežimo muitinės įstaiga apie tą pranešimą taip pat nedelsdama informuoja Susitariančiųjų Šalių muitines ir užtikrina joms prieigą prie atitinkamų įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų.

6. Jei nustatoma, kad siunta kelia tokį pavojų, kad atvykus ją vežančiai transporto priemonei reikėtų imtis neatidėliotinų veiksmų, pirmoji įvežimo muitinės įstaiga imasi tų veiksmų, kai prekės atvežamos.

7. Baigusi atlikti rizikos analizę, pirmoji įvežimo muitinės įstaiga, naudodamasi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta elektronine sistema, gali rekomenduoti tikrinimui atlikti tinkamiausią vietą ir priemones.

Muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso vietos, kuri rekomenduota kaip tinkamiausia tikrinimui atlikti, prieţiūra, ne vėliau kaip prekių pateikimo pirmajai įvežimo muitinės įstaigai momentu priima sprendimą dėl tikrinimo ir užtikrina to sprendimo rezultatų prieinamumą

visoms Susitariančiųjų Šalių muitinės įstaigoms, kurios yra potencialiai susijusios su atitinkamų prekių gabenimu, naudodamasi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta elektronine sistema.

8. Muitinės įstaigos užtikrina savo atlikto su saugumu ir sauga susijusio muitinio tikrinimo rezultatų prieinamumą kitoms Susitariančiųjų Šalių muitinėms, naudodamosi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta sistema, jeigu:

(a) muitinės vertinimu, rizika yra didelė ir dėl to būtinas muitinis tikrinimas, o jo rezultatai parodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis; arba

(b) tikrinimo rezultatai nerodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis, tačiau, atitinkamos muitinės nuomone, kitoje Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų vietoje kyla grėsmė, susijusi su didele rizika; arba

(c) būtina vienodai taikyti šiuo susitarimu nustatytas taisykles.

Susitariančiosios Šalys, naudodamosi Susitarimo 9e straipsnio 3 dalyje nurodyta sistema, vykdo informacijos apie a ir b punktuose nurodytą riziką mainus.

9. Kai prekės, dėl kurių pagal 3 straipsnio 1 dalies c–f, h–m, o ir q punktus atleidžiama nuo pareigos pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją, įvežamos į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas, rizikos analizė atliekama pateikus prekes.

10. Muitinei pateiktos prekės gali būti išleidžiamos iškart, kai tik baigiama atlikti rizikos analizė ir kai tai įmanoma remiantis rizikos analizės rezultatais ir, kai būtina, taikomomis priemonėmis.

11. Rizikos analizė atliekama ir tuomet, kai pagal 2 straipsnio 3 ir 4 dalis pataisomi įvežimo bendrosios deklaracijos duomenys. Tokiu atveju, nedarant poveikio 5 dalies trečioje pastraipoje jūrų transportu konteineriais gabenamiems kroviniams nustatyto termino taikymui, rizikos analizė baigiama atlikti iškart, kai tik gaunami duomenys, nebent nustatoma rizika arba reikia atlikti papildomą rizikos analizę.

9 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų pateikimas per kitus asmenis

1. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos, kai tos pačios prekės vežamos oro transportu pagal vieną ar daugiau vežimo sutarčių, sudarytų vieno ar daugiau asmenų, kurie nėra vežėjai, su vienu ar keliais laivo važtaraščiais (konosamentais), taikomos šios taisyklės:

(a) orlaivio važtaraštį surašantis asmuo informuoja asmenį, su juo sudariusį vežimo sutartį, apie to orlaivio važtaraščio surašymą;

(b) jei yra sudarytas susitarimas dėl bendro prekių pakrovimo, orlaivio važtaraštį surašantis asmuo informuoja asmenį, su kuriuo tą susitarimą sudarė, apie to orlaivio važtaraščio surašymą;

(c) vežėjas ir bet kuris iš orlaivio važtaraštį surašančių asmenų, teikdami įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, pateikia visų asmenų, nepateikusių jiems įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, tapatybės duomenis;

(d) jeigu orlaivio važtaraštį surašantis asmuo nepateikia įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti reikalingų duomenų savo kontrahentui, kuris surašo orlaivio važtaraštį, skirtą jam arba jo kontrahentui, su kuriuo jis sudarė susitarimą dėl bendro prekių pakrovimo, reikiamų duomenų nepateikęs asmuo juos pateikia pirmajai įvežimo muitinės įstaigai.

2. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos, jei pašto paslaugų teikėjas nepateikia bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų apie pašto siuntas vežėjui, kuris privalo per minėtą sistemą pateikti likusius deklaracijos duomenis, taikomos šios taisyklės:

(a) paskirties vietos pašto paslaugų teikėjas (kai prekės siunčiamos į Susitariančiąsias Šalis) arba pirmosios įvežimo į Susitariančiąsias Šalis vietos pašto paslaugų teikėjas (kai prekės tranzitu gabenamos per Susitariančiųjų Šalių teritorijas) pateikia tuos duomenis pirmajai įvežimo muitinės įstaigai; taip pat

(b) vežėjas, teikdamas įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, pateikia pašto paslaugų teikėjo, nepateikusio jam įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, tapatybės duomenis.

3. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos įdiegimo datos, jei skubių siuntų vežėjas nepateikia įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų apie oro transportu vežamas skubias siuntas vežėjui, taikomos šios taisyklės:

(a) skubių siuntų vežėjas tuos duomenis pateikia pirmajai įvežimo muitinės įstaigai; taip pat

(b) vežėjas, teikdamas įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, pateikia skubių siuntų vežėjo, nepateikusio jam įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, tapatybės duomenis.

4. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 3 versijos įdiegimo datos, kai tos pačios prekės vežamos jūrų ar vidaus vandenų transportu pagal vieną ar daugiau papildomų vežimo sutarčių, sudarytų vieno ar daugiau asmenų, kurie nėra vežėjai, su vienu ar keliais laivo važtaraščiais (konosamentais), taikomos šios taisyklės:

(a) laivo važtaraštį (konosamentą) surašantis asmuo informuoja asmenį, sudariusį su juo vežimo sutartį, apie to laivo važtaraščio (konosamento) surašymą;

(b) jeigu yra sudarytas susitarimas dėl bendro prekių pakrovimo, laivo važtaraštį (konosamentą) surašantis asmuo informuoja asmenį, su kuriuo sudarė tą susitarimą, apie to laivo važtaraščio (konosamento) surašymą;

(c) vežėjas ir bet kuris iš laivo važtaraštį (konosamentą) surašančių asmenų, teikdamas įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, pateikia visų asmenų, sudariusių su jais vežimo sutartį ir nepateikusių jiems įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, tapatybės duomenis;

(d) laivo važtaraštį (konosamentą) surašantis asmuo, teikdamas įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, pateikia prekių gavėjo, kuris laivo važtaraštyje (konosamente) nurodytas kaip neturintis dalinių konosamentų ir kuris jam nepateikė įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, tapatybės duomenis;

(e) jeigu laivo važtaraštį (konosamentą) surašantis asmuo nepateikia įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų savo kontrahentui, kuris surašo laivo važtaraštį (konosamentą), skirtą jam arba jo kontrahentui, su kuriuo jis sudarė susitarimą dėl bendro prekių pakrovimo, reikiamų duomenų nepateikęs asmuo juos pateikia pirmajai įvežimo muitinės įstaigai.

(f) jei laivo važtaraštyje (konosamente) nurodytas prekių gavėjas, neturintis dalinių konosamentų, nepateikia tą laivo važtaraštį (konosamentą) surašančiam asmeniui įvežimo bendrajai deklaracijai surašyti būtinų duomenų, jis tuos duomenis pateikia pirmajai įvežimo muitinės įstaigai.

10 straipsnis

Į Susitariančiųjų Šalių muitų teritoriją atvykstančio jūrų laivo ar orlaivio maršruto keitimas

1. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 2 versijos diegimo laikotarpio nustatytos datos, jei orlaivis nukreipiamas kitu maršrutu ir pirma atvyksta į šalies, kuri įvežimo bendrojoje deklaracijoje nenurodyta kaip šalis, per kurios teritoriją vežamos prekės, muitinės įstaigą, faktinė pirmoji įvežimo muitinės įstaiga, naudodamasi ta sistema, susiranda įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, rizikos analizės rezultatus ir tikrinimo rekomendacijas, kuriuos pateikė numatyta pirmoji įvežimo muitinės įstaiga.

2. Nuo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos 3 versijos diegimo laikotarpio nustatytos datos, jei jūrų laivas nukreipiamas kitu maršrutu ir pirmiausia atvyksta į šalies, kuri įvežimo bendrojoje deklaracijoje nenurodyta kaip šalis, per kurios teritoriją vežamos prekės, muitinės įstaigą, faktinė pirmoji įvežimo muitinės įstaiga, naudodamasi ta sistema, susiranda įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis, rizikos analizės rezultatus ir tikrinimo rekomendacijas, kuriuos pateikė numatyta pirmoji įvežimo muitinės įstaiga.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

„IMPORTO KONTROLĖS SISTEMOS 2“ TECHNINĖS NUOSTATOS

11 straipsnis

„Importo kontrolės sistema 2“

1. ICS2 padeda palaikyti ryšius tarp ekonominių operacijų vykdytojų ir Susitariančiųjų Šalių dėl įvežimo bendrųjų deklaracijų reikalavimų vykdymo, saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais Susitariančiųjų Šalių muitinių atliekamos rizikos analizės ir muitinės priemonių, skirtų šiai rizikai mažinti, įskaitant su saugumu ir sauga susijusius muitinius tikrinimus, ir padeda palaikyti Susitariančiųjų Šalių tarpusavio ryšius siekiant, kad būtų įvykdyti įvežimo bendrųjų deklaracijų reikalavimai.

2. ICS2 sudaro šie Sąjungos lygmeniu kuriami bendrieji komponentai:

(a) bendra verslininko sąsaja;

(b) bendra duomenų saugykla.

3. Norvegija sukuria nacionalinę įvežimo informacijos sistemą kaip nacionalinį komponentą, naudojamą Norvegijoje.

4. Norvegija gali sukurti nacionalinę verslininko sąsają kaip nacionalinį komponentą, naudojamą Norvegijoje.

5. ICS2 naudojama šiais tikslais:

(a) įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims teikti, apdoroti ir saugoti ir prašymams šias deklaracijas taisyti ir pripažinti negaliojančiomis teikti pagal Susitarimo 10 straipsnį ir I priedą;

(b) iš Susitarimo 10 straipsnyje ir I priede nurodytų deklaracijų gaunamiems įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims gauti, apdoroti ir saugoti;

(c) informacijai ir pranešimams apie jūrų laivo ar orlaivio atvykimą pagal Susitarimo 10 straipsnį ir I priedą teikti, apdoroti ir saugoti;

(d) informacijai apie prekių pateikimą Susitariančiųjų Šalių muitinėms pagal Susitarimo 10 straipsnį ir I priedą gauti, apdoroti ir saugoti;

(e) informacijai apie prašymus atlikti rizikos analizę ir jos rezultatus, tikrinimo rekomendacijoms, sprendimams dėl tikrinimų ir tikrinimų rezultatams pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą gauti, apdoroti ir saugoti;

(f) iš ekonominių operacijų vykdytojų gaunamiems ir jų teikiamiems pranešimams ir informacijai pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą gauti, apdoroti ir saugoti;

(g) Susitariančiųjų Šalių muitinių prašomai ekonominių operacijų vykdytojų informacijai pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą teikti, apdoroti ir saugoti.

6. ICS2 naudojama siekiant padėti Susitariančiosioms Šalims stebėti ir vertinti, kaip įgyvendinami bendri saugumo ir saugos rizikos kriterijai bei standartai, taip pat tikrinimo priemonės ir prioritetinės tikrinimo sritys, nurodytos Susitarimo 12 straipsnyje.

7. Ekonominių operacijų vykdytojų tapatybės nustatymas ir prieigos kontrolė suteikiant prieigą prie ICS2 bendrųjų komponentų atliekami naudojantis 13 straipsnyje nurodyta Vienodo vartotojų valdymo ir skaitmeninio parašo (UUM&DS) sistema.

8. Susitariančiųjų šalių pareigūnų tapatybės nustatymas ir prieigos kontrolė suteikiant prieigą prie ICS2 bendrųjų komponentų atliekami naudojantis Sąjungos teikiamomis tinklo paslaugomis.

9. Darniąja verslininko sąsaja ekonominių operacijų vykdytojai naudojasi kaip prieiga prie ICS2 pagal 1 straipsnį.

10. Darnioji verslininko sąsaja yra sąveiki su 12–14 dalyse nurodyta ICS2 bendra duomenų saugykla.

11. Darniąja verslininko sąsaja naudojamasi įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims teikti, apdoroti ir saugoti, prašymams šias deklaracijas taisyti ir pripažinti negaliojančiomis, taip pat pranešimams apie atvykimą teikti ir informacijos mainams tarp Susitariančiųjų Šalių ir ekonominių operacijų vykdytojų vykdyti.

12. ICS2 bendra duomenų saugykla yra Susitariančiųjų Šalių naudojama įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims, prašymams tas deklaracijas taisyti ir pripažinti negaliojančiomis, pranešimams apie atvykimą, informacijai apie prekių pateikimą, informacijai apie prašymus atlikti rizikos analizę ir tos analizės rezultatus, tikrinimo rekomendacijoms, tikrinimo sprendimams, taip pat tikrinimų rezultatams ir informacijai, kuria keičiamasi su ekonominių operacijų vykdytojais, apdoroti.

13. ICS2 bendra duomenų saugykla yra Susitariančiųjų Šalių naudojama statistikos ir vertinimo tikslais, taip pat su įvežimo bendrosiomis deklaracijomis susijusios informacijos mainams tarp Susitariančiųjų Šalių.

14. ICS2 bendra duomenų saugykla yra sąveiki su darniąja verslininko sąsaja, nacionalinėmis verslininkų sąsajomis, jei jas sukuria Susitariančiosios Šalys, ir nacionalinėmis įvežimo informacijos sistemomis.

15. Prieš baigdama atlikti rizikos analizę saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais Susitariančiosios Šalies muitinė naudoja bendrą duomenų saugyklą konsultacijoms su kitos Susitariančiosios Šalies muitine pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą. Susitariančiosios Šalies muitinė taip pat naudoja bendrą duomenų saugyklą konsultacijoms su kita Susitariančiąja Šalimi dėl rekomenduojamų tikrinimų, sprendimų, priimamų dėl

rekomenduojamų tikrinimų, ir su saugumu ir sauga susijusių muitinių tikrinimų rezultatų pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą.

16. Nacionalinėmis verslininkų sąsajomis, jei jas sukuria Susitariančiosios Šalys, ekonominių operacijų vykdytojai naudojasi kaip prieiga prie ICS2 pagal 1 straipsnį, kai jų teikiami dokumentai yra skirti Susitariančiajai Šaliai, valdančiai nacionalinę verslininko sąsają.

17. Įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenims teikti, apdoroti ir saugoti, prašymams šias deklaracijas taisyti ir pripažinti negaliojančiomis, taip pat pranešimams apie atvykimą teikti ir informacijos mainams tarp Susitariančiųjų Šalių ir ekonominių operacijų vykdytojų vykdyti ekonominių operacijų vykdytojai gali naudoti nacionalinę verslininko sąsają, jei ji yra sukurta, arba darniąją verslininko sąsają.

18. Nacionalinė verslininko sąsaja, jei ji yra sukurta, turi būti sąveiki su ICS2 bendra duomenų saugykla.

19. Kai Norvegija sukuria nacionalinę verslininko sąsają, ji apie tai informuoja Sąjungą.

20. Susitariančiųjų Šalių muitinės naudoja nacionalinę įvežimo informacijos sistemą įvežimo bendrųjų deklaracijų duomenų, gautų iš Susitarimo 10 straipsnyje nurodytų deklaracijų, mainams vykdyti, taip pat informacijos ir pranešimų apie jūrų laivo ar orlaivio atvykimą arba informacijos apie prekių pateikimą mainams su bendra duomenų saugykla vykdyti, prašymams atlikti rizikos analizę tvarkyti, informacijos apie rizikos analizės rezultatus, tikrinimo rekomendacijų, tikrinimo sprendimų ir tikrinimų rezultatų mainams vykdyti ir jiems apdoroti.

21. Ši sistema naudojama ir tais atvejais, kai Susitariančiosios Šalies muitinė paprašo ekonominių operacijų vykdytojų pateikti papildomos informacijos ir tą informaciją iš jų gauna.

22. Nacionalinė įvežimo informacijos sistema yra sąveiki su bendra duomenų saugykla.

23. Nacionalinė įvežimo informacijos sistema yra sąveiki su sistemomis, sukurtomis nacionaliniu lygmeniu siekiant gauti 20 dalyje nurodytą informaciją.

12 straipsnis

„Importo kontrolės sistemos 2“ veikimas ir mokymas ja naudotis

1. Sistemos bendruosius komponentus kuria, testuoja, diegia ir valdo Sąjunga. Nacionalinius komponentus kuria, testuoja, diegia ir valdo Norvegija.

2. Norvegija užtikrina, kad nacionaliniai komponentai būtų sąveikūs su bendraisiais komponentais.

3. Sąjunga atlieka bendrųjų komponentų techninę priežiūrą, o Norvegija atlieka savo nacionalinių komponentų techninę priežiūrą.

4. Susitariančiosios šalys užtikrina nenutrūkstamą elektroninių sistemų veikimą.

5. Sąjunga gali keisti elektroninių sistemų bendruosius komponentus siekdama pašalinti triktis, pridėti naujų funkcijų arba pakeisti esamas funkcijas.

6. Sąjunga informuoja Norvegiją apie bendrųjų komponentų pakeitimus ir atnaujinimus.

7. Norvegija informuoja Sąjungą apie nacionalinių komponentų pakeitimus ir atnaujinimus, galinčius turėti įtakos bendrųjų komponentų veikimui.

8. Susitariančiosios šalys viešai skelbia informaciją apie elektroninių sistemų pakeitimus ir atnaujinimus pagal 6 ir 7 dalis.

9. Tuo atveju, jei laikinai sutrinka ICS2 veikimas, taikomas Susitariančiųjų Šalių nustatytas veiklos tęstinumo planas.

10. Susitariančiosios šalys viena kitą informuoja apie elektroninių sistemų neprieinamumą dėl laikino jų veikimo sutrikimo.

11. Sąjunga, siekdama teikti pagalbą Norvegijai elektroninių sistemų bendrųjų komponentų naudojimo ir veikimo klausimais, parūpina tinkamos mokymo medžiagos.

13 straipsnis

Vienodo vartotojų valdymo ir skaitmeninio parašo platforma

1. Vienodo vartotojų valdymo ir skaitmeninio parašo (angl. *Uniform User Management and Digital Signature*, UUM&DS) platforma sudaro sąlygas palaikyti ryšį tarp Susitariančiųjų Šalių tapatybės ir prieigos valdymo sistemų, nurodytų 6 dalyje, kad Susitariančiųjų Šalių pareigūnams ir ekonominių operacijų vykdytojams būtų suteikiama saugi leidžiama prieiga prie elektroninių sistemų.

2. UUM&DS platformą sudaro šie bendrieji komponentai:

(a) prieigos valdymo sistema;

(b) administravimo valdymo sistema.

3. UUM&DS platforma naudojama šių asmenų tapatybės nustatymui ir prieigos kontrolei užtikrinti:

(a) ekonominių operacijų vykdytojų, kad jie turėtų prieigą prie ICS2;

(b) Susitariančiųjų Šalių pareigūnų, kad jie turėtų prieigą prie ICS2 bendrųjų komponentų ir galėtų atlikti UUM&DS platformos priežiūrą ir ją valdyti.

4. Susitariančiosios Šalys sukuria prieigos valdymo sistemą, kurią naudojant tenkinami ekonominių operacijų vykdytojų pateikti prašymai dėl prieigos per UUM&DS platformą, palaikant sąveiką su Susitariančiųjų Šalių tapatybės ir prieigos valdymo sistemomis, nurodytomis 6 dalyje.

5. Susitariančiosios šalys sukuria administravimo valdymo sistemą, kurioje taikant tapatybės nustatymo ir leidimų suteikimo taisykles patvirtinami ekonominių operacijų vykdytojų tapatybės duomenys, kad jie turėtų prieigą prie elektroninių sistemų.

6. Susitariančiosios šalys sukuria tapatybės ir prieigos valdymo sistemą, siekdamos užtikrinti:

(a) ekonominių operacijų vykdytojų tapatybės duomenų saugų registravimą ir saugojimą;

(b) saugius pasirašytų ir šifruotų ekonominių operacijų vykdytojų tapatybės duomenų mainus.

14 straipsnis

Duomenų valdymas ir nuosavybė bei saugumas

1. Susitariančiosios šalys užtikrina, kad nacionaliniu lygmeniu užregistruoti duomenys atitiktų bendruosiuose komponentuose užregistruotus duomenis ir būtų nuolat atnaujinami.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad toliau nurodyti duomenys atitiktų ICS2 bendroje duomenų saugykloje turimus duomenis ir būtų pagal juos atnaujinami:

(a) nacionaliniu lygmeniu užregistruoti ir iš nacionalinės įvežimo informacijos sistemos į bendrą duomenų saugyklą perduodami duomenys;

(b) nacionalinėje įvežimo informacijos sistemoje iš bendros duomenų saugyklos gauti duomenys.

3. ICS2 bendrųjų komponentų duomenys, kuriuos per bendrąją verslininko sąsają pateikė ar joje užregistravo ekonominių operacijų vykdytojas, gali būti prieinami tam ekonominių operacijų vykdytojui arba jo apdorojami.

4. ICS2 bendruosiuose komponentuose turimų duomenų atveju:

(a) duomenys, ekonominių operacijų vykdytojo pateikti Susitariančiajai Šaliai per darniąją verslininko sąsają į bendrą saugyklą, gali būti prieinami tai Susitariančiajai Šaliai ir jos apdorojami bendroje saugykloje. Kai reikia, tai Susitariančiajai Šaliai gali būti prieinama ir ši darniojoje verslininko sąsajoje užregistruota informacija;

(b) į bendrą saugyklą Susitariančiosios Šalies perduoti ar joje užregistruoti duomenys gali būti prieinami tai Susitariančiajai Šaliai arba jos apdorojami;

(c) a ir b punktuose nurodytų duomenų taip pat gali būti prieinami kitai Susitariančiajai Šaliai ir jos apdorojami, kai ta Šalis dalyvauja atliekant rizikos analizę ir (arba) tikrinimo procesus, su kuriais susiję tie duomenys, pagal Susitarimo 10 ir 12 straipsnius ir I priedą;

(d) duomenys gali būti Komisijos apdorojami bendradarbiaujant su Susitariančiosiomis Šalimis I priedo 1 straipsnio 1 dalies c punkte ir 11 straipsnio 6 dalyje nurodytais tikslais. Tokio duomenų apdorojimo rezultatai yra prieinami Komisijai ir Susitariančiosioms Šalims.

5. Susitariančiosioms Šalims gali būti prieinami ICS2 bendrojo komponento duomenys, užregistruoti Sąjungos bendroje duomenų saugykloje. Sąjunga gali apdoroti šiuos duomenis.

6. Sąjunga yra bendrųjų komponentų sistemos savininkė.

7. Norvegija yra savo nacionalinių komponentų sistemos savininkė.

8. Sąjunga užtikrina bendrųjų komponentų saugumą, o Norvegija užtikrina savo nacionalinių komponentų saugumą.

9. Tais tikslais Susitariančiosios Šalys imasi bent tokių priemonių, kurios būtinos siekiant:

(a) neleisti jokiam leidimo neturinčiam asmeniui gauti prieigos prie duomenų apdorojimo įrangos;

(b) neleisti leidimo neturintiems asmenims įvesti duomenų arba su jais susipažinti, jų keisti ar ištrinti;

(c) aptikti bet kokius a ir b punktuose nurodytus veiksmus.

10. Susitariančiosios šalys viena kitą informuoja apie bet kokius veiksmus, kurie gali būti elektroninių sistemų saugumo faktinio ar įtariamo pažeidimo priežastis.

11. Susitariančiosios šalys parengia visų sistemų saugumo planus.

12. ICS2 komponentuose užregistruoti duomenys saugomi ne trumpiau kaip trejus metus po jų registracijos. Susitariančiosios šalys gali saugoti duomenis ir ilgiau, kai to reikalaujama atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose.

15 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas

ICS2 ir UUM&DS platformoje tvarkant asmens duomenis:

1. Norvegija ir ES valstybės narės veikia kaip duomenų valdytojos laikydamosi Susitarimo 14 straipsnio nuostatos;

2. Komisija veikia kaip duomenų tvarkytoja ir atlieka su tuo susijusias savo pareigas pagal Reglamentą (ES) 2018/1725[14], tačiau, kai duomenys tvarkomi bendrų saugumo ir saugos rizikos kriterijų bei standartų, taip pat tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių įgyvendinimo stebėsenos ir vertinimo tikslais, Komisija veikia kaip bendra duomenų valdytoja.

16 straipsnis

Dalyvavimas kuriant, prižiūrint ir valdant ICS2

Sąjunga sudaro sąlygas atitinkamos ELPA valstybės ekspertams stebėtojų teisėmis dalyvauti svarstant su ICS2 kūrimu, priežiūra ir valdymu susijusius klausimus Muitinės ekspertų grupės ir atitinkamų darbo grupių posėdžiuose. Sąjunga kiekvienu atskiru atveju sprendžia dėl atitinkamos ELPA valstybės ekspertų dalyvavimo darbo grupių, kuriose atstovaujama tik kai kurioms iš ES valstybių narių ir kurios atsiskaito Muitinės ekspertų grupei, posėdžiuose.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

17 straipsnis

Finansavimo nuostatos, susijusios su atsakomybe, įsipareigojimais ir lūkesčiais dėl „Importo kontrolės sistemos 2“ įdiegimo ir veikimo

Dėl ICS2 naudojimo išplėtimo įtraukiant Norvegiją ir atsižvelgiant į šio susitarimo IIa skyrių ir I priedą, šiomis finansavimo nuostatomis nustatomi su ICS2 susiję Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimo aspektai:

(a) Komisija kurs, testuos, diegs, valdys ir eksploatuos ICS2 centrinius komponentus, kuriuos sudaro bendra verslininko sąsają ir bendra duomenų saugykla (toliau – ICS2 centriniai komponentai), įskaitant jų veikimui ir sujungimui su Norvegijos IT sistemomis užtikrinti reikalingas taikomąsias programas ir paslaugas, kaip antai TAPAS, UUM&DS ir CCN2ng tarpinę programinę įrangą, ir įsipareigoja užtikrinti, kad jos būtų prieinamos Norvegijai;

(b) Norvegija kurs, testuos, diegs, valdys ir naudos ICS2 nacionalinius komponentus;

(c) Norvegija ir Komisija susitaria pasidalyti ICS2 centrinių komponentų kūrimo ir susijusias vienkartines sąnaudas, taip pat ICS2 centrinių komponentų ir susijusių jų veikimui bei sujungimui užtikrinti reikalingų taikomųjų programų ir paslaugų sąnaudas tokia tvarka:

    (1) dėl ICS2 centrinių komponentų kūrimo sąnaudų dalies padengimo Komisija pateiks sąskaitą Norvegijai pagal d ir e punktus. Kūrimo sąnaudos apima

[14] 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

centrinių komponentų programinės įrangos kūrimo ir susijusios infrastruktūros (aparatinės ir programinės įrangos, prieglobos, licencijų ir kt.) įsigijimo ir diegimo sąnaudas. Pagal paskirstymo formulę dengiama 4 proc. visų minėtų paslaugų sąnaudų;

(2) kiekvienos sistemos versijos kūrimo sąnaudų viršutinė riba yra 550 000 EUR (penki šimtai penkiasdešimt tūkstančių eurų);

(3) dėl ICS2 ir TAPAS veikimo sąnaudų dalies padengimo Komisija pateiks sąskaitą Norvegijai pagal f, g ir h punktus. Šios veikimo sąnaudos apima atitikties testus ir infrastruktūros (aparatinės įrangos, programinės įrangos, prieglobos, licencijų ir kt.), ICS2 centrinių komponentų ir jų veikimui bei sujungimui užtikrinti reikalingų taikomųjų programų ir paslaugų (tokių kaip kokybės užtikrinimas, pagalbos tarnyba ir IT paslaugų valdymas) priežiūrą. Pagal paskirstymo formulę dengiama 4 proc. visų minėtų paslaugų sąnaudų;

(4) su ICS2 naudojimu Norvegijoje susijusios veiklos sąnaudos neviršija didžiausios 450 000 EUR (keturių šimtų penkiasdešimties tūkstančių eurų) sumos per metus;

(5) visas nacionalinio komponento ar komponentų kūrimo ir veikimo sąnaudas padengs Norvegija;

(6) Norvegija informuojama apie planuojamus sąnaudų pokyčius, taip pat apie pagrindinius ICS2 plėtros elementus, galinčius turėti įtakos šioms sąnaudoms;

(d) Norvegija sutinka padengti dalį ICS2 centrinių komponentų kūrimo ir atitikties testų sąnaudų, patirtų prieš įgyvendinant šį susitarimą. Šiuo tikslu:

(1) Komisija informuos Norvegiją apie apskaičiuotą jos būtino įnašo už ankstesnius metus iki šio susitarimo įgyvendinimo sumą;

(2) kiekvienais metais iki gegužės 15 d., pradedant nuo 2021 m. gegužės 15 d., Komisija paprašys Norvegijos sumokėti įnašą, kuriuo dengiamos tos ankstesnės sąnaudos, lygiomis dalimis per pirmus ketverius naudojimosi ICS2 metus;

(e) Norvegija sutinka padengti dalį ICS2 centrinių komponentų kūrimo sąnaudų. Šiuo tikslu:

(1) Norvegija sutinka sumokėti jai skirtą ICS2 1 versijos, 2 versijos ir 3 versijos kūrimo sąnaudų dalį;

(2) kiekvienais metais iki gegužės 15 d., pradedant nuo 2021 m. gegužės 15 d., Komisija paprašys Norvegijos sumokėti įnašą, kuriuo padengiamos naujausios sistemos versijos kūrimo sąnaudos pagal Komisijos išduotą tinkamai dokumentais pagrįstą debetinį dokumentą;

(f) Norvegija sutinka padengti dalį ICS2 centrinių komponentų veikimo sąnaudų. Šiuo tikslu:

(1) kiekvienais metais iki liepos 31 d., pradedant nuo 2021 m. liepos 31 d., Komisija informuos Norvegiją apie apskaičiuotas ateinančių metų veiklos sąnaudas ir raštu pateiks Norvegijai apskaičiuotą reikiamo jos įnašo už ateinančius metus sumą. Norvegija bus informuojama tuo pačiu būdu ir tuo pačiu metu kaip ir kiekviena kita Komisijos informuojama ICS2 narė, ji taip pat bus informuojama apie pagrindinius ICS2 plėtros aspektus;

(2) vieną kartą iki 2021 m. gegužės 15 d. Komisija paprašys Norvegijos sumokėti metinį įnašą, kuriuo padengiamos 2020 m. veiklos sąnaudos ir kurio dydis yra 110 000 EUR, kartu su apskaičiuotu metiniu įnašu už 2021 m., kurio suma yra 280 000 EUR. Kiekvienais metais iki gegužės 15 d., pradedant nuo 2022 m. gegužės 15 d., Komisija prašys Norvegijos sumokėti metinį įnašą už tuos metus, prie kurio pridėtas (teigiamas arba neigiamas) praėjusių metų likutis, pagal Komisijos išduotą tinkamai dokumentais pagrįstą debetinį dokumentą;

(3) kiekvienais metais iki sausio 31 d., pradedant nuo 2022 m. sausio 31 d.:

– Komisija patvirtins apmokėtas sąskaitas dėl ICS2 ir TAPAS veikimo ankstesnių metinių sąnaudų remdamasi Norvegijos jau sumokėta suma, palyginti su faktinėmis Komisijos patirtomis sąnaudomis, ir pateiks Norvegijai sąskaitos išrašą su sąnaudų sąmata, kurioje atskirai nurodytos įvairių paslaugų ir programinės įrangos tiekimo sąnaudos; taip pat

– Komisija pateiks Norvegijai faktinių metinių sąnaudų, t. y. realių veiklos sąnaudų, sumą už praėjusius metus. Komisija apskaičiuos faktines ir įvertintas sąnaudas remdamasi savo sutartimis su rangovais, sudarytomis pagal galiojančias sutarčių skyrimo procedūras.

Likutis (neigiamas arba teigiamas), t. y. faktinių sąnaudų ir įvertintos praėjusių metų sąnaudų sumos skirtumas, bus apskaičiuotas ir apie jį bus pranešta Norvegijai Komisijos sąskaitos išraše. Į šį sąskaitos išrašą bus įtraukta apskaičiuotoji metinė Norvegijos įnašo suma, prie kurios pridėjus likučio (neigiamo arba teigiamo) sumą gauta grynoji suma, kurios sąskaitą Komisija pateiks Norvegijai kasmet teikiamame debetiniame dokumente;

(g) Norvegija atliks mokėjimą po debetinio dokumento išdavimo dienos. Visi mokėjimai turi būti per 60 dienų atlikti į debetiniame dokumente nurodytą Komisijos banko sąskaitą;

(h) jeigu c punkte nurodytas sumas Norvegija sumoka po g punkte nurodytos datos, Komisija gali skaičiuoti delspinigius (pagal Europos Centrinio Banko operacijų eurais palūkanų normą, paskelbtą Oficialiajame leidinyje (C serijoje), taikomą tą dieną, kurią baigiasi sumokėjimo terminas, pridėjus 1,5 punkto). Ta pati norma bus taikoma ir Sąjungos atliekamiems mokėjimams;

(i) jei Norvegija prašo atlikti konkrečius ICS2 centriniams komponentams, taikomosioms programoms ar paslaugoms naudojamų IT priemonių pakeitimus arba naudoti naujas IT priemones, tų pakeitimų pradėjimo ir atlikimo tikslu sudaromas atskiras abipusis susitarimas dėl reikiamų išteklių ir kūrimo sąnaudų;

(j) visa Susitariančiųjų Šalių parengta ir turima mokymo medžiaga nemokamai elektroninėmis priemonėmis dalijamasi su visomis šalimis. Norvegija gali kopijuoti, platinti, rodyti, naudoti susijusius kūrinius ir kurti išvestinius kūrinius remdamasi bendrąja mokymo medžiaga:

(1) tik jeigu tinkamai nurodo autorių taip, kaip nustatyta toje bendrojoje mokymo medžiagoje;

(2) tik nekomerciniais tikslais.

(k) Šalys susitaria pripažinti ir atlikti savo atitinkamas pareigas, susijusias su ICS2 centrinių komponentų naudojimu, kaip apibūdinta Susitarimo I priede.

(l) Kilus rimtų abejonių dėl šio priedo ar ICS2 tinkamo veikimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali laikinai sustabdyti šių finansinių nuostatų taikymą su sąlyga, kad kitai Susitariančiajai Šaliai bus apie tai prieš tris mėnesius pranešta raštu.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠVEŽIMO BENDROJI DEKLARACIJA

18 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos forma ir turinys

1. Išvežimo bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiuo tikslu gali būti naudojami komerciniai, uosto arba transporto dokumentai, jeigu juose yra pateikti reikiami duomenys.

2. Išvežimo bendrojoje deklaracijoje pateikiami Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 B priedo 3 skyriaus A1 ir A2 skiltyse nustatyti tokios deklaracijos duomenys ir ji turi atitikti Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 B priede nustatytus su atitinkamais tų duomenų formatais, kodais ir pasikartojimų skaičiumi susijusius reikalavimus. Ji pildoma atsižvelgiant į tuose prieduose pateiktas pastabas. Išvežimo bendrąją deklaraciją patvirtina ją parengęs asmuo.

3. Muitinė leidžia pateikti popieriuje surašytą išvežimo bendrąją deklaraciją arba ją pateikti kitais būdais, dėl kurių susitarė muitinės, tik kuriomis nors iš šių aplinkybių:

(a) kai neveikia kompiuterizuota muitinės sistema;

(b) kai neveikia išvežimo bendrąją deklaraciją teikiančio asmens naudojama elektroninė priemonė, su sąlyga, kad muitinė taiko tokio paties lygio rizikos valdymą, koks taikomas išvežimo bendrosioms deklaracijoms, teikiamoms duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Popieriuje surašytą išvežimo bendrąją deklaraciją pasirašo ją parengęs asmuo. Kartu su tokiomis popieriuje surašytomis išvežimo bendrosiomis deklaracijomis, kai reikia, pateikiami krovinių aprašai arba kiti atitinkami sąrašai ir jose pateikiami 2 dalyje nurodyti duomenys.

4. Kiekviena Susitariančioji Šalis nustato sąlygas ir procedūras, pagal kurias išvežimo bendrąją deklaraciją teikiantis asmuo, pateikęs deklaraciją, gali pakeisti vieną ar daugiau jos duomenų.

19 straipsnis

Atleidimas nuo pareigos pateikti išvežimo bendrąją deklaraciją

1. Nereikalaujama pateikti šių prekių išvežimo bendrosios deklaracijos:

(a) elektros energijos;

(b) vamzdynais išgabenamų prekių;

(c) korespondencijai;

(d) pašto siuntose esančioms prekėms;

(e) prekių, dėl kurių pagal Susitariančiųjų Šalių teisės aktus leidžiama pateikti žodinę muitinės deklaraciją arba kurias leidžiama deklaruoti paprasčiausiai kertant sieną,

išskyrus padėklus, konteinerius, transporto priemones, taip pat tokių prekių atsargines dalis, reikmenis ir įrangą, jeigu jos yra vežamos pagal vežimo sutartį;

(f) keleivių asmeniniame bagaže vežamų prekių;

(g) su ATA ir CPD knygelėmis vežamų prekių;

(h) prekių, kurioms taikomas atleidimas nuo muitų pagal 1961 m. balandžio 18 d. Vienos konvenciją dėl diplomatinių santykių, 1963 m. balandžio 24 d. Vienos konvenciją dėl konsulinių santykių, kitas konvencijas dėl konsulinių funkcijų arba 1969 m. gruodžio 16 d. Niujorko konvenciją dėl specialiųjų misijų;

(i) ginklų ir karinės įrangos, kuriuos iš Susitariančiosios Šalies muitų teritorijos išveža už Susitariančiųjų Šalių karinę gynybą atsakingos institucijos kariniu transportu arba tik kariuomenės institucijų naudojamu transportu;

(j) toliau nurodytų prekių, iš Susitariančiosios Šalies muitų teritorijos išvežamų tiesiai į jūrinius įrenginius, kuriuos eksploatuoja Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijoje įsisteigęs asmuo:

(1) prekių, skirtų naudoti jūrinių įrenginių statybai, remontui, techninei priežiūrai ar rekonstrukcijai;

(2) prekių, skirtų naudoti jūriniams įrenginiams įrengti;

(3) jūriniuose įrenginiuose naudoti ar vartoti skirtų prekių atsargų;

(k) prekių, gabenamų su NATO 302-ąja forma, nustatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties Šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso, arba su ES 302-ąja forma, apibrėžta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 1 straipsnio 51 punkte;

(l) prekių, kurios tiekiamos montuoti į laivus arba orlaivius kaip jų dalys arba pagalbiniai reikmenys, prekių, kurios būtinos, kad veiktų laivų arba orlaivių varikliai, mechanizmai ir kita įranga, taip pat maisto produktų ir kitų prekių, skirtų vartoti arba parduoti laivuose arba orlaiviuose;

(m) namų apyvokos daiktų, apibrėžtų atitinkamų Susitariančiųjų Šalių teisės aktuose, jei jie nėra vežami pagal vežimo sutartį;

(n) prekių, išsiunčiamų iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų į Seutą ir Melilją, Helgolandą, San Marino Respubliką, Vatikano Miesto Valstybę, Livinjo savivaldybę ir Šveicarijos muitų teritorijos Zamnauno ir Sampvoiro eksklavus;

(o) prekių, vežamų laivais tarp Susitariančiųjų Šalių uostų, pakeliui neįplaukiant į jokį ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esantį uostą;

(p) prekių, vežamų orlaiviais tarp Susitariančiųjų Šalių oro uostų, pakeliui nenusileidžiant jokiame ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančiame oro uoste.

2. Išvežimo bendrosios deklaracijos nereikalaujama pateikti tais atvejais, kurie numatyti tarptautiniame susitarime dėl saugumo, Susitariančiosios Šalies ir trečiosios šalies sudarytame laikantis Susitarimo 9b straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos.

3. Susitariančiosios šalys prekių išvežimo bendrosios deklaracijos nereikalauja pateikti šiais atvejais:

(a) kai prekes iš vieno Susitariančiųjų Šalių uosto į kitą vežantis laivas turi pakeliui įplaukti į ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esantį uostą, o atitinkamos prekės

turi likti pakrautos laive, kol jis stovi ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančiame uoste;

(b) kai prekes iš vieno Susitariančiųjų Šalių oro uosto į kitą vežantis orlaivis turi pakeliui nusileisti ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančiame oro uoste, o atitinkamos prekės turi likti pakrautos orlaivyje, kol jis stovi ne Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančiame oro uoste;

(c) kai uoste ar oro uoste prekės neiškraunamos iš transporto priemonių, įvežusių jas į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas ir išvešiančių iš tų teritorijų;

(d) kai prekės buvo pakrautos ankstesniame Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančiame uoste arba oro uoste, kuriame buvo pateikta išvežimo bendroji deklaracija arba taikytas atleidimas nuo pareigos pateikti išankstinę išvežimo deklaraciją, ir lieka toje pačioje transporto priemonėje, išvešiančioje jas iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų;

(e) kai laikinai saugomos prekės arba prekės, kurioms įforminta laisvosios zonos procedūra, prižiūrint tai pačiai muitinės įstaigai perkraunamos iš jas į tą laikinojo saugojimo sandėlį arba laisvąją zoną atvežusios transporto priemonės į laivą, orlaivį arba geležinkelių transporto priemonę, išvešiančius prekes iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

(1) prekės perkraunamos per 14 dienų nuo jų pateikimo pagal atitinkamos Susitariančiosios Šalies teisės aktus arba, išimtinėmis aplinkybėmis, kai leidžia muitinė, per ilgesnį laikotarpį, jei 14 dienų laikotarpis tokiomis aplinkybėmis yra nepakankamas;

(2) informacija apie prekes yra prieinama muitinei;

(3) vežėjo žiniomis, prekių paskirties vieta ir gavėjas lieka tie patys;

(f) kai prekės buvo įvežtos į Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijas, tačiau jų nepriėmė kompetentinga muitinė ir jos buvo nedelsiant grąžintos į šalį eksportuotoją.

20 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo vieta

1. Išvežimo bendroji deklaracija pateikiama Susitariančiosios Šalies, kurios muitų teritorijoje atliekami prekių išvežimo į trečiąsias šalis formalumai, kompetentingai muitinės įstaigai. Tačiau muitinės eksporto deklaracija, kuri naudojama kaip išvežimo bendroji deklaracija, pateikiama Susitariančiosios Šalies, kurios muitų teritorijoje atliekami eksporto į trečiąją šalį formalumai, kompetentingai institucijai. Bet kuriuo atveju kompetentinga įstaiga atlieka su saugumu ir sauga susijusią rizikos analizę remdamasi deklaracijoje pateiktais duomenimis, taip pat saugumo ir saugos muitinius tikrinimus, kurie laikomi reikalingais.

2. Kai prekės iš Susitariančiosios Šalies muitų teritorijos išvežamos į trečiąją šalį per kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritoriją, o po eksporto formalumų atliekama tranzito procedūra pagal Konvenciją dėl bendrosios tranzito procedūros, 18 straipsnio 2 dalyje nurodytiems duomenims perduoti antrosios Susitariančiosios Šalies kompetentingoms institucijoms naudojama NCTS sistema.

Šiuo atveju pirmosios Susitariančiosios Šalies muitinės įstaiga užtikrina, kad jos su saugumu ir sauga susijusio muitinio tikrinimo rezultatai būtų prieinami antrosios Susitariančiosios Šalies muitinei, jeigu:

(a) muitinės vertinimu, rizika yra didelė ir dėl to būtinas muitinis tikrinimas, o jo rezultatai parodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis; arba

(b) tikrinimo rezultatai nerodo, kad įvyko riziką keliantis įvykis, tačiau, atitinkamos muitinės nuomone, kitoje Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų vietoje kyla grėsmė, susijusi su didele rizika; arba

(c) būtina vienodai taikyti šiuo susitarimu nustatytas taisykles.

Susitariančiosios Šalys, naudodamosi Susitarimo 9e straipsnio 3 dalyje nurodyta sistema, vykdo informacijos apie a ir b punktuose nurodytą riziką mainus.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai prekės iš Susitariančiosios Šalies muitų teritorijos išvežamos į trečiąją šalį per kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritoriją ir po eksporto formalumų neatliekama tranzito procedūra pagal Konvenciją dėl bendrosios tranzito procedūros, išvežimo bendroji deklaracija tiesiogiai pateikiama antrosios Susitariančiosios Šalies, iš kurios prekės galiausiai išvežamos į trečiąją šalį, kompetentingai išvežimo muitinės įstaigai.

21 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo terminai

1. Išvežimo bendroji deklaracija pateikiama laikantis šių terminų:

(a) vežant prekes jūrų transportu:

(1) gabenant krovinius konteineriais, išskyrus 2 ir 3 punktuose nurodytus atvejus, – likus ne mažiau kaip 24 valandoms iki prekių pakrovimo į laivą, kuriuo jos bus išvežtos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų;

(2) gabenant krovinius konteineriais tarp Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų ir Grenlandijos, Farerų Salų, Islandijos arba Baltijos jūros, Šiaurės jūros, Juodosios jūros ar Vidužemio jūros uostų ir visų Maroko uostų – likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki išplaukimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančio uosto;

(3) gabenant krovinius konteineriais tarp Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų, Madeiros arba Kanarų salų ir Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijoms nepriklausančios teritorijos, kai kelionė trunka trumpiau nei 24 valandas, – likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki išplaukimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančio uosto;

(4) gabenant krovinius ne konteineriuose – likus ne mažiau kaip 2 valandoms iki išplaukimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančio uosto;

(b) vežant prekes oro transportu – likus ne mažiau kaip 30 minučių iki išskridimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijose esančio oro uosto;

(c) vežant prekes kelių ir vidaus vandenų transportu – likus ne mažiau kaip vienai valandai iki prekių išvežimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų;

(d) vežant prekes geležinkelių transportu:

(1) jei traukinio reisas nuo paskutinės traukinių formavimo stoties iki išvežimo muitinės įstaigos trunka mažiau nei dvi valandas – likus ne mažiau kaip vienai valandai iki prekių atvežimo į vietą, kurios priežiūra priklauso išvežimo muitinės įstaigos kompetencijai;

(2) visais kitais atvejais – likus ne mažiau kaip dviem valandoms iki prekių išvežimo iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų.

2. Toliau nurodytais atvejais terminas, per kurį turi būti pateikta išvežimo bendroji deklaracija, yra terminas, taikomas aktyviajai transporto priemonei, kuria prekės išvežamos iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų:

(a) kai prekės į išvežimo muitinės įstaigą buvo atvežtos kita transporto priemone, iš kurios jos perkeltos prieš išvežant iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų (įvairiarūšis transportas);

(b) kai prekės į išvežimo muitinės įstaigą buvo atvežtos transporto priemone, kuri pati iš Susitariančiųjų Šalių muitų teritorijų išvežama aktyviąja transporto priemone (kombinuotasis transportas).

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti terminai netaikomi *force majeure* atveju.

4. Nepaisant 1 ir 2 dalių, kiekviena Susitariančioji Šalis gali nuspręsti taikyti kitokius terminus:

(a) 20 straipsnio 2 dalyje nurodytais vežimo atvejais, kad būtų galima atlikti patikimą rizikos analizę ir sulaikyti krovinius siekiant atlikti bet kokį su saugumu ir sauga susijusį muitinį tikrinimą;

(b) kai laikantis Susitarimo 9b straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos sudarytas tos Susitariančiosios Šalies ir trečiosios šalies tarptautinis susitarimas dėl saugumo.“

3. Susitarimo 10 protokolo II PRIEDAS pakeičiamas taip:

„II PRIEDAS

ĮGALIOTASIS EKONOMINIŲ OPERACIJŲ VYKDYTOJAS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGALIOTOJO EKONOMINIŲ OPERACIJŲ VYKDYTOJO STATUSO SUTEIKIMAS

1 straipsnis

Bendrosios nuostatos

Įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

(a) nepadaryta reikšmingų arba kartotinių muitų teisės aktų ir mokesčių taisyklių pažeidimų, taip pat nėra duomenų apie sunkius nusikaltimus, susijusius su pareiškėjo ekonomine veikla;

(b) pareiškėjo pateikti įrodymai, liudijantys apie aukštą jo veiklos ir prekių srautų valdymo lygį, kurį užtikrinanti prekybos ir atitinkamais atvejais transporto registrų tvarkymo sistema suteikia galimybę tinkamai atlikti muitinį tikrinimą;

(c) finansinis mokumas, kuris laikomas įrodytu, kai pareiškėjo finansinė padėtis yra gera ir dėl to jis gali vykdyti savo įsipareigojimus, deramai atsižvelgus į atitinkamos rūšies verslo veiklos ypatumus;

(d) tinkami saugumo ir saugos standartai, kurie laikomi įgyvendintais, jeigu pareiškėjas pateikia įrodymus, kad taiko tinkamas priemones, kuriomis užtikrinamas tarptautinės

tiekimo grandinės saugumas ir sauga, be kita ko, fizinės objektų apsaugos ir patekimo į juos kontrolės, logistikos procesų ir konkrečių rūšių prekių tvarkymo, personalo valdymo ir jo verslo partnerių tapatybės nustatymo srityse.

2 straipsnis

Atitiktis

1. Laikoma, kad atitiktis 1 straipsnio a punkte nustatytam kriterijui užtikrinta, jeigu:

(a) administracinės arba teisminės institucijos priimtu sprendimu nepadaryta išvada, kad kuris nors iš b punkte nurodytų asmenų per trejus pastaruosius metus padarė reikšmingų arba kartotinių muitų teisės aktų ar mokesčių taisyklių pažeidimų, susijusių su jo ekonomine veikla; taip pat

(b) atitinkamais atvejais nė vienas iš toliau išvardytų asmenų neturi teistumo už sunkų nusikaltimą, susijusį su jo ekonomine veikla, įskaitant pareiškėjo ekonominę veiklą:

(1) pareiškėjas,

(2) darbuotojas (-ai), atsakingas (-i) už pareiškėjo muitinės klausimus, ir

(3) pareiškėjo bendrovei vadovaujantis ar jos valdymą kontroliuojantis asmuo arba asmenys.

2. Tačiau gali būti laikoma, kad atitiktis 1 straipsnio a punkte nurodytam kriterijui užtikrinta, jei muitinė, kompetentinga priimti sprendimą, mano, kad pažeidimas yra nereikšmingas, atsižvelgiant į susijusių operacijų skaičių ar apimtį, ir muitinė neturi abejonių dėl pareiškėjo sąžiningumo.

3. Jei šio straipsnio 1 dalies b punkto 3 papunktyje nurodytas asmuo, kuris nėra pareiškėjas, yra įsisteigęs trečiojoje šalyje arba jo gyvenamoji vieta yra toje šalyje, muitinė, kompetentinga priimti sprendimą, remdamasi jai prieinamais registrais ir informacija įvertina, ar užtikrinta atitiktis 1 straipsnio a punkte nurodytam kriterijui.

4. Jei pareiškėjas yra įsisteigęs trumpiau kaip 3 metus, muitinė, kompetentinga priimti sprendimą, remdamasi jai prieinamais registrais ir informacija įvertina, ar užtikrinta atitiktis 1 straipsnio a punkte nurodytam kriterijui.

3 straipsnis

Veiksminga prekybos ir transporto apskaitos registrų tvarkymo sistema

Laikoma, kad atitiktis 1 straipsnio b punkte nustatytam kriterijui užtikrinta, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

(a) pareiškėjas naudoja apskaitos sistemą, atitinkančią Susitariančiosiose Šalyse, kuriose laikomi jo apskaitos registrai, taikomus bendruosius apskaitos principus ir patogią audito metodais pagrįstam muitiniam tikrinimui, apskaitos sistemoje archyvuodamas duomenis taip, kad audito seka būtų įmanoma juos atsekti nuo momento, kai duomenys įrašomi į bylą;

(b) pareiškėjo tvarkomi muitinei reikalingi apskaitos registrai yra integruoti į pareiškėjo apskaitos sistemą arba jais remiantis informaciją galima sutikrinti su apskaitos sistema;

(c) pareiškėjas suteikia muitinei fizinę prieigą prie savo apskaitos sistemų ir atitinkamais atvejais prie savo prekybos ir transporto apskaitos registrų;

(d) pareiškėjas suteikia muitinei elektroninę prieigą prie savo apskaitos sistemų ir atitinkamais atvejais prie savo prekybos ir transporto apskaitos registrų, jei tos sistemos arba registrai tvarkomi elektroniniu būdu;

(e) pareiškėjas turi administracinę organizaciją, atitinkančią jo verslo rūšį ir dydį bei tinkamą prekių srautams valdyti, taip pat vykdo vidaus kontrolę, leidžiančią užkirsti kelią klaidoms, jas išaiškinti ir ištaisyti bei užkirsti kelią neteisėtiems ar netinkamiems sandoriams ir juos išaiškinti;

(f) atitinkamais atvejais pareiškėjas taiko priimtinas naudojimosi licencijomis ir leidimais, suteiktais taikant prekybos politikos priemones arba susijusiais su prekyba žemės ūkio produktais, procedūras;

(g) pareiškėjas taiko priimtinas apskaitos registrų ir informacijos saugojimo bei apsaugos nuo informacijos praradimo procedūras;

(h) pareiškėjas užtikrina, kad atitinkamiems darbuotojams būtų pateikti nurodymai informuoti muitinę kiekvieną sykį, kai išaiškinami reikalavimų laikymosi sunkumai, ir nustato muitinės informavimo apie tokius sunkumus procedūrą;

(i) pareiškėjas taiko tinkamas saugumo priemones savo kompiuterinei sistemai apsaugoti nuo neteisėto įsilaužimo ir saugiam savo dokumentų laikymui;

(j) atitinkamais atvejais pareiškėjas taiko priimtinas naudojimosi importo ir eksporto licencijomis, susijusiomis su draudimais ir apribojimais, procedūras, įskaitant priemones, naudojamas prekėms, kurioms taikomi draudimai ar apribojimai, atskirti nuo kitų prekių, ir tų draudimų ir apribojimų laikymosi užtikrinimo priemones.

4 straipsnis

Finansinis mokumas

1. Laikoma, kad atitiktis 1 straipsnio c punkte nustatytam kriterijui užtikrinta, jei pareiškėjas tenkina šiuos reikalavimus:

(a) pareiškėjui nėra taikoma bankroto procedūra;

(b) per paskutinius 3 metus iki prašymo pateikimo pareiškėjas vykdė savo finansinius įsipareigojimus, susijusius su muitų, kitų mokesčių ar privalomųjų mokėjimų, renkamų už prekių importą ar eksportą arba su jais susijusių, mokėjimu;

(c) pareiškėjas, remdamasis paskutinių 3 metų iki paraiškos pateikimo apskaitos registrais ir informacija, pagrindžia, kad jo finansinė padėtis yra pakankamai gera jo pareigoms ir įsipareigojimams, atitinkantiems jo verslo rūšį ir dydį, įvykdyti, įskaitant tai, kad jis neturi neigiamo grynojo turto, išskyrus atvejus, kai tas neigiamas grynasis turtas gali būti padengtas.

2. Jeigu pareiškėjas yra įsisteigęs trumpiau nei 3 metus, jo finansinis mokumas, kaip nurodyta 1 straipsnio c punkte, tikrinamas remiantis turimais apskaitos registrais ir informacija.

5 straipsnis

Saugumo ir saugos standartai

1. Laikoma, kad atitiktis 1 straipsnio d punkte nustatytam kriterijui užtikrinta, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

(a) pastatai, kurie turi būti naudojami su leidimu susijusiai veiklai, yra apsaugoti nuo neteisėto įsilaužimo ir pastatyti iš medžiagų, kliudančių neteisėtai patekti į vidų;

(b) taikomos tinkamos priemonės, kuriomis užkertamas kelias bandymams neteisėtai patekti į biurus, krovos vietas, krovimo dokus, krovinių saugojimo vietas ir kitas atitinkamas vietas;

(c) taikomos prekių tvarkymo priemonės, be kita ko, užtikrinančios apsaugą nuo nesankcionuoto prekių padėjimo ar pakeitimo, netinkamo prekių tvarkymo ir krovinio vienetų atidarymo;

(d) pareiškėjas ėmėsi priemonių, kurias taikant galima tiksliai nustatyti jo verslo partnerių tapatybę ir užtikrinti, kad, atsižvelgiant į pareiškėjo verslo modelį, taikant atitinkamas sutarčių sąlygas ar kitas tinkamas priemones, tie verslo partneriai užtikrintų tarptautinės tiekimo grandinės dalies, su kuria susijusi jų veikla, saugumą;

(e) pareiškėjas, kiek leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, atlieka būsimų darbuotojų, kurie eis saugumo požiūriu svarbias pareigas, su saugumu susijusius patikrinimus bei periodinius ir būtinus dėl susiklosčiusių aplinkybių tokias pareigas jau einančių darbuotojų, patikimumo patikrinimus;

(f) pareiškėjas taiko tinkamas saugumo procedūras visiems pagal sutartis dirbantiems išorės paslaugų teikėjams;

(g) pareiškėjas užtikrina, kad jo darbuotojai, turintys su saugumu susijusių pareigų, reguliariai dalyvautų programose ir taip galėtų geriau susipažinti su tais saugumo klausimais;

(h) pareiškėjas yra paskyręs kontaktinį asmenį, kompetentingą spręsti su saugumu ir sauga susijusius klausimus.

2. Jei pareiškėjas turi saugumo ir saugos sertifikatą, išduotą remiantis tarptautine konvencija, Tarptautinės standartizacijos organizacijos tarptautiniu standartu ar Europos standartizacijos organizacijos Europos standartu, į tokį sertifikatą atsižvelgiama tikrinant atitiktį 1 straipsnio d punkte nustatytiems kriterijams.

Laikoma, kad atitiktis kriterijams užtikrinta, jei nustatoma, kad to sertifikato išdavimo kriterijai yra tapatūs arba lygiaverčiai 1 straipsnio d punkte nustatytiems kriterijams.

3. Jeigu pareiškėjas yra reguliuojamas subjektas arba žinomas siuntėjas civilinės aviacijos saugumo srityje, laikoma, kad atitiktis 1 dalyje nustatytiems kriterijams užtikrinta vietų ir operacijų, kurioms atlikti pareiškėjui suteiktas reguliuojamo subjekto arba žinomo siuntėjo statusas, atžvilgiu, jei reguliuojamo subjekto arba žinomo siuntėjo statuso suteikimo kriterijai yra tapatūs arba lygiaverčiai 1 straipsnio d punkte nustatytiems kriterijams.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGALIOTIESIEMS EKONOMINIŲ OPERACIJŲ VYKDYTOJAMS SUTEIKIAMOS LENGVATOS

6 straipsnis

Įgaliotiesiems ekonominių operacijų vykdytojams suteikiamos lengvatos

1. Kai įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas (saugumas ir sauga) savo vardu pateikia išvežimo bendrąją deklaraciją muitinės deklaracijos ar reeksporto deklaracijos forma, nereikia pateikti jokių kitų duomenų, tik nurodytuosius tose deklaracijose.

2. Kai įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas (saugumas ir sauga) kito asmens, kuris taip pat yra įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas, interesais pateikia išvežimo bendrąją deklaraciją muitinės deklaracijos ar reeksporto deklaracijos forma, nereikia pateikti jokių kitų duomenų, tik nurodytuosius tose deklaracijose.

7 straipsnis

Palankesnės sąlygos, susijusios su rizikos vertinimu ir tikrinimu

1. Įgaliotajam ekonominių operacijų vykdytojui taikomas retesnis fizinis ir dokumentais pagrįstas saugumo tikrinimas nei kitiems ekonominių operacijų vykdytojams.

2. Kai įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas yra pateikęs įvežimo bendrąją deklaraciją arba jam leista vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos pateikti muitinės deklaraciją ar laikinojo saugojimo deklaraciją, arba jeigu įgaliotajam ekonominių operacijų vykdytojui leista įvežimo bendrosios deklaracijos duomenis pateikti naudojantis komercinėmis, uosto ar transporto informacinėmis sistemomis, kaip nurodyta Susitarimo 10 straipsnio 8 dalyje ir I priedo 1 straipsnio 4 dalyje, kompetentinga muitinė, atrinkusi siuntą fiziniam tikrinimui, apie šį faktą praneša įgaliotajam ekonominių operacijų vykdytojui. Tas pranešimas pateikiamas iki prekių atvežimo į Susitariančiųjų Šalių muitų teritoriją.

Tas pranešimas pateikiamas ir vežėjui, jei tai nėra pirmoje pastraipoje nurodytas įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas, kai tas vežėjas yra įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas ir yra prisijungęs prie elektroninių sistemų, susijusių su pirmoje pastraipoje nurodytomis deklaracijomis.

Tas pranešimas nepateikiamas, kai jo pateikimas gali kelti pavojų numatomam tikrinimui ar jo rezultatams.

3. Kai įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo deklaruotos siuntos yra atrenkamos fiziniam arba dokumentais grindžiamam tikrinimui, tie tikrinimai atliekami pirmumo tvarka.

Įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo prašymu tikrinimai gali būti atliekami kitoje vietoje nei ta, kurioje prekės turi būti pateiktos muitinei.

8 straipsnis

Palankesnių sąlygų taikymo išimtis

7 straipsnyje nurodytos palankesnės sąlygos netaikomos jokiam saugumo tikslais atliekamam muitiniam tikrinimui, susijusiam su specifinio padidinto pavojaus lygiu arba tikrinimo pareigomis, nustatytomis kitais teisės aktais.

Tačiau muitinė reikiamus įgaliotųjų ekonominių operacijų vykdytojų deklaruotų siuntų tvarkymo, įforminimo ir tikrinimo veiksmus atlieka pirmumo tvarka.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGALIOTOJO EKONOMINIŲ OPERACIJŲ VYKDYTOJO STATUSO GALIOJIMO SUSTABDYMAS, PRIPAŽINIMAS NEGALIOJANČIU IR ATŠAUKIMAS

9 straipsnis

Statuso galiojimo sustabdymas

1. Kompetentinga muitinė sustabdo sprendimo, kuriuo suteiktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas, galiojimą, jeigu:

(a) ta muitinė mano, kad gali būti pakankamai pagrįstų priežasčių tą sprendimą pripažinti negaliojančiu ar atšaukti, bet dar neturi visų reikiamų duomenų, kad galėtų nuspręsti dėl jo pripažinimo negaliojančiu arba atšaukimo;

(b) ta muitinė mano, kad nevykdomos sprendimo sąlygos arba sprendimo adresatas neatlieka tuo sprendimu jam nustatytų pareigų ir yra tikslinga suteikti sprendimo adresatui laiko imtis priemonių, kuriomis būtų užtikrintas sąlygų laikymasis arba pareigų atlikimas;

(c) pats sprendimo adresatas prašo sustabdyti galiojimą, nes laikinai negali vykdyti tame sprendime nustatytų sąlygų arba atlikti tuo sprendimu nustatytų pareigų.

2. 1 dalies b ir c punktuose nurodytu atveju sprendimo adresatas praneša muitinei apie priemones, kurių imsis, kad užtikrintų sąlygų arba pareigų vykdymą, taip pat reikiamą laikotarpį, per kurį imsis priemonių.

Kai muitinė įsitikina, kad atitinkamas ekonominių operacijų vykdytojas ėmėsi būtinų priemonių, kad atitiktų bet kuriam įgaliotajam ekonominių operacijų vykdytojui privalomas sąlygas ir kriterijus, šį statusą jam suteikusi muitinė nutraukia jo galiojimo sustabdymą.

3. Galiojimo sustabdymas nedaro poveikio jokiai muitinės procedūrai, kuri iki galiojimo sustabdymo dienos jau buvo pradėta ir dar nebaigta.

4. Sprendimo adresatas informuojamas apie jo galiojimo sustabdymą.

10 straipsnis

Statuso panaikinimas

1. Sprendimas, kuriuo suteiktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas, yra pripažįstamas negaliojančiu, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

(a) sprendimas buvo priimtas remiantis klaidinga arba neišsamia informacija;

(b) sprendimo adresatas žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad informacija buvo klaidinga arba neišsami;

(c) jeigu informacija būtų buvusi teisinga ir išsami, sprendimas būtų buvęs kitoks.

2. Sprendimo adresatas informuojamas apie jo statuso panaikinimą.

3. Statuso panaikinimas įsigalioja nuo tos datos, nuo kurios įsigaliojo pirminis sprendimas, nebent tame sprendime, laikantis muitų teisės aktų, būtų nustatyta kitaip.

11 straipsnis

Statuso atšaukimas

1. Kompetentinga muitinė atšaukia sprendimą, kuriuo suteiktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas:

(a) jeigu nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos viena arba daugiau to sprendimo priėmimo sąlygų; arba

(b) sprendimo adresato prašymu; arba

(c) jeigu sprendimo adresatas per 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytą galiojimo sustabdymo laikotarpį nesiima būtinų priemonių, kad įvykdytų sprendime nustatytą sąlygą arba sprendimu nustatytas pareigas.

2. Atšaukimas įsigalioja kitą dieną po to, kai apie jį pranešama.

3. Sprendimo adresatas informuojamas apie jo atšaukimą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

12 straipsnis

Informacijos mainai

Susitariančiosios šalys saugumo tikslais reguliariai informuoja viena kitą apie savo įgaliotųjų ekonominių operacijų vykdytojų tapatybę, įtraukdamos šią informaciją:

(a) verslininko identifikavimo kodą (TIN) tokiu formatu, kuris atitinka teisės aktus, kuriais reglamentuojama ekonominių operacijų vykdytojų registracija ir identifikavimas (EORI);

(b) įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo pavadinimą ir adresą;

(c) dokumento, kuriuo suteiktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusas, numerį;

(d) dabartinį statusą (galiojantis, laikinai sustabdytas, atšauktas);

(e) laikotarpius, kuriais pasikeitė statusas;

(f) atitinkamo sprendimo įsigaliojimo ir vėlesnių įvykių (galiojimo sustabdymo ir atšaukimo) datą;

(g) sprendimą priėmusią instituciją.“